Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 239
Vineri 10 august 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

In acest număr:

„Vom întîmpina ziua de 23 August cu planul anual îndeplinit"

Acesta este angajamentul cu care mai mulți tineri tractoriști din brigăzile a 9-a și a 10-a de la S.M.T. „Remus Opreanu", raionul Medgidia, întîmpină marea sărbătoare a eliberării.

Ambele brigăzi lucrează pe ogoarele gospodăriei agricole colective „Viața Nouă" din satul Izvoru Mare, comuna Peștera, și sînt în întrecere pentru realizarea unui număr cît mai mare de hantri de fiecare tractor.

Inițiind o săptămînă record, membrii acestor brigăzi au chemat la întrecere, în cinstea zilei de 23 August, toate brigăzile stațiunii, pentru realizarea și depășirea pînă la 23 August a planului pe campania de vară și a planului pe tractor.

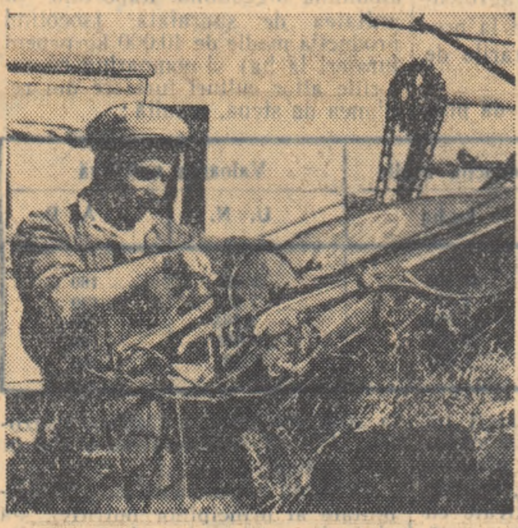
In fruntea întrecerii sînt:

ILIE VĂLEANU din brigada a 9-a, care de la începutul muncilor agricole din acest an a folosit din plin fiecare ceas bun de muncă, lucrînd adesea și noaptea. El a reușit să realizeze pînă acum peste 520 de hantri. Incă două-trei zile bune de lucru și Ilie Văleanu va raporta primul pe stațiune îndeplinirea planului anual.

ION PADURARU tot din brigada a 9-a îl urmează îndeaproape pe Ilie Văleanu. El a realizat aproape 510 hantri iar la secerat depășește norma zilnică de lucru cu 250 la sută.

ION GHERGHINA din brigada a 10-a se apropie și el cu pași repezi de îndeplinirea angajamentului. Ingrijindu-și bine tractorul și mașinile agricole tractate și străduindu-se să folosească din plin timpul de lucru, el a ajuns să îndeplinească zilnic cîte 2 norme. In cîteva zile, va trece și el de 500 de hantri.

(Fotoreportaj N. SCARLET)

Să grăbim treierișul, să asigurăm îndeplinirea planului la colectări!

Situația lucrărilor de treieriș

In ultimele cinci zile, în toate regiunile țării s-a intensificat mult treierișul. Pînă acum au fost treierate păioasele de pe 40 la sută din întreaga suprafață. Avansate sînt regiunile București, unde s-au treierat păioasele de pe 67,7 la sută din suprafața cultivată, Craiova cu 63,8 la sută, Constanța cu 52,6 la sută, Ploești, Timișoara, Galați și Pitești, unde s-au treierat păioasele de pe 48,7—43,6 la sută din suprafața cultivată. In toate regiunile țării, dar mai ales în Regiunea Autonomă Maghiară și regiunile Stalin, Cluj și Suceava, decalajul dintre lucrările de seceriș și treieriș este încă mare.

De aceea, trebuie luate măsuri organizatorice pentru grăbirea stringerii recoltei de păioase, a transportului la arii și intensificarea treierișului.

Depășim viteza zilnică de lucru

Țăranii muncitori din comuna Podari s-au convins din propria lor experiență că recoltînd păioasele în pîrgă și treierîndu-le cît mai repede au numai de cîștigat. De aceea, cînd lanurile de orz și de grîu au dat în pîrgă, n-a fost nevoie de prea multe îndemnuri pentru ca oamenii să înceapă seceratul.

In scopul executării treierișului în pas cu secerișul, sfatul popular al comunei a luat din vreme măsurile necesare. Astfel, toate ariile au fost amenajate încă de la data de 1 iulie. Sfatul popular a acordat o atenție deosebită organizării muncii pe arii. Cetele au fost organizate cu mult înainte de începerea treierișului. La alcătuirea lor s-a ținut seama ca țăranii muncitori dintr-o ceată să locuiască cît mai aproape unul de altul, spre a putea fi mobilizați mai ușor, să aibă atelaje și brațe de muncă suficiente pentru buna deservire a batozei. Fiecare producător agricol a fost anunțat din vreme din care ceată face parte și în ce zi îi vine rîndul să treiere. Cetele vin pe arie cu vreo două ore înainte de începerea lucrului, timp în care își fac toate pregătirile și astfel, în momentul cînd le vine rîndul să treiere, ele pot lucra din plin. Munca cetelor a fost organizată în așa fel, încît batoza să fie alimentată rapid și continuu cu snopi pe ambele părți.

Aceste pregătiri ne-au îngăduit să începem treierișul îndată ce au fost secerate primele suprafețe cu păioase. Pe măsură ce s-a secerat, recolta s-a cărat la arii, unde s-a clădit bine în stoguri perfect aliniate, printre care batoza să poată fi mutată.

Pentru a scurta perioada treierișului, ne-am propus să lucrăm și în timpul nopții. Am încercat întîi pe o singură arie, pe care am instalat felinare cu gaz. Văzînd că astfel lucrul la batoză decurge bine și în timpul nopții, am instalat asemenea felinare pe toate ariile. Toate aceste măsuri au dat roadele așteptate, viteza zilnică de lucru a batozelor fiind depășită cu aproape 50 la sută.

In întrecerea patriotică ce se desfășoară în cinstea zilei de 23 August între toate comunele raionului, comuna noastră și-a luat angajamentul să termine treierișul cu 10 zile înainte de termen, adică pînă la 16 august. Nădăjduim că în comuna noastră treierișul se va termina chiar înainte de termenul pe care ni l-am fixat prin angajament.

ION GUȘATU
președintele sfatului popular comunal Podari, raionul Craiova

Cînd munca este prost organizată

Colectiviștii din Cîlnic, raionul Sebeș, au obținut recolte frumoase la culturile păioase. Bunăoară, la orz ei au scos o producție medie la hectar de 3.000 kg, iar la grîu, de 1.900 kg.

Cît privește însă căratul recoltei pe arie și desfășurarea treierișului, apoi în această privință nu li se pot aduce laude colectiviștilor din Cîlnic. Aceste lucrări se desfășoară cu o încetineală de neîngăduit. Deși secerișul s-a terminat cu 10—12 zile în urmă, dacă îți arunci privirea pe hotarul Cîlnicului vezi pe suprafețe întinse de teren sumedenie de clăi; pe arie, vezi însă prea puțină recoltă clădită în stoguri. Din această cauză, treierișul se desfășoară cu multă încetineală. Pînă la 7 august s-a treierat numai 25—30 la sută din recoltă. Tărăgănarea acestei lucrări se datorește și slabei organizări a muncii la arie, ca, de pildă, neasigurarea unui număr suficient de brațe de muncă pentru continua alimentare a batozei, începerea zilei de muncă la treieriș abia pe la orele 8—9 dimineața, pierderea multor ore bune de lucru din cauza pauzelor prea lungi pentru mese, încetarea treierișului la orele 7 seara etc. Aceasta face ca batoza să nu „bată" zilnic mai mult de 6000—8000 kg de boabe, în loc de 14.500 kg, cît are norma.

In gospodăria colectivă din Cîlnic există posibilități pentru ca toate aceste lipsuri să fie înlăturate în cel mai scurt timp. Conducerea gospodăriei trebuie să-și îndrepte atenția spre grăbirea transportării și clădirii grîului în stoguri pe arii și asigurarea brațelor de muncă pentru lucrul în două schimburi. E necesar să fie luate măsuri pentru ca treierișul să înceapă dis-de-dimineață și să se termine atunci cînd se înserează. S-ar putea cîștiga mult în ce privește grăbirea ritmului treierișului dacă s-ar lua măsuri pentru iluminarea ariei, în așa fel ca să se poată lucra și noaptea. Aceasta, deoarece aria colectivei este așezată numai la o distanță de 30 m de rețeaua electrică.

B. GHEORGHE

O oră lucrează, trei stă

Și în vara aceasta, țăranii muncitori din comuna Broșteni, raionul Mediaș, au fost printre fruntașii pe raion la seceriș. Cu multă rîvnă au muncit îndeosebi țăranii muncitori Ion Neamțu, Florian Mărgineanu, Vasile Turcu, Octavian Neamțu și alții, care au ieșit cei dintîi la secerat, îndată ce grînele au dat în pîrgă. Și transportul snopilor la arie, țăranii muncitori din Broșteni l-au făcut la timp. Numai că de atunci a trecut mult timp și ei tot n-au ajuns să-și vadă grîul din noua recoltă adus acasă și pus în magazii la adăpost de orice pierderi.

Și iată de ce: pe aria amenajată încă de acum trei săptămîni a fost instalată o batoză acționată de un motor al S.M.T.-ului Proștea Mare. Și batoza asta un ceas treieră și trei... stă. Aceasta pentru că motorul se defectează de cîteva ori pe zi, iar atunci cînd mecanicul S.M.T.-ului, Ion Mordășan, reușește în sfîrșit să-l „repare", el nu poate fi pornit decît după ce i se încălzește „capul" cîte 2-3 ore de-a rîndul, cu o lampă de benzină. Desigur că această operație se face pe arie, în mijlocul stogurilor de grîu, unde — după cum se știe — nu este îngăduit să se umble cu foc, fiind pericol de incendiu.

— Cu așa motor, nu știm, zău, dacă vom termina treieratul pînă la iarnă, spunea, zilele trecute, pe bună dreptate tov. Patrichi Neamțu, secretarul sfatului popular comunal.

Intr-adevăr, făcînd socoteala împreună cu tov. Neamțu, am putut constata că în timp de trei zile se treieraseră numai 6.000 kg de boabe în loc de 24.000 kg cît era în plan.

Țăranii muncitori din comuna Broșteni se întreabă: cînd are de gînd conducerea S.M.T.-ului Proștea Mare să repare cu adevărat ori să schimbe motorul care acționează batoza din comuna lor? Ei au nevoie de fapte, nu de făgăduieli.

B. ACIU

Predarea cotelor — o datorie patriotică

Pe ogoarele patriei, stringerea recoltei de păioase este în toi. O dată cu recoltatul și cu treierișul a început și colectarea cerealelor, acțiune deosebit de importantă, menită să contribuie la continua îmbunătățire a aprovizionării populației muncitoare.

In regiunea Stalin, primele gospodării colective care și-au achitat obligațiile față de stat sînt cele din comunele Codlea, Setimbăr, Băgaciu, Mănărade și altele. De asemenea, numeroși țărani muncitori cu gospodării individuale ca Ianoș Borcsai din comuna Crăciunelu de Jos, Dumitru Pătru din Tîrnăveni și mulți alții, sînt fruntași la predarea cotelor către stat.

In raionul Tg. Jiu, fruntași pe raion sînt întovărășiții din satul Slobozia, comuna Bîrsești, care au predat îndată după treieriș cotele de grîu. Demn de urmat este și exemplul țăranilor muncitori individuali Nicolae Gaciu din Dobrița, Gh. Gîlcă, Ion Gr. Tunaru și alții din comuna Peșteana-Jiu, care au adus la baza de recepție întreaga cantitate de cereale datorată statului, situîndu-se astfel printre primii pe raion la îndeplinirea acestei obligații patriotice.

Predînd la timp cotele de cereale, țăranii muncitori sprijină politica dusă de statul nostru democrat-popular pentru ridicarea bunăstării întregului popor.

Mai multe cereale predate statului înseamnă posibilități sporite de a se fabrica mai multe tractoare, batoze, combine, secerători-legători, pluguri, prășitori, semănători și alte mașini și unelte, pentru a se trimite la sate mai multe mărfuri industriale. De aceea, fiecare țăran muncitor are datoria patriotică să-și îndeplinească cu cinste această obligație față de stat.

Primele boabe — statului

In comuna Almăj din raionul Craiova, treierișul este în toi. Paralel cu treierișul, țăranii muncitori își achită cu drag cotele datorate statului. In fiecare zi, de la ariile de treier pornesc spre baza de recepție cîte două convoaie de care ale țăranilor muncitori.

Printre primii care, îndată după treierat, au ținut să-și predea cotele din cele mai bune cereale se numără: Marin I. Ciucă, Vasile Hoancă, Ion Anghel, Marin Buciu și alții. Țăranii muncitori din Almăj s-au angajat ca odată cu terminarea treierișului să-și îndeplinească în întregime planul de colectare pe comună la produsele de cereale păioase.

I. Dorobanțu
corespondent

Să fie lichidate lipsurile care frînează bunul mers al colectărilor

Sîntem în toiul campaniei de colectare a produselor de păioase din noua recoltă. Sute de comune și-au achitat în întregime cotele datorate statului. Aceste rezultate vorbesc și despre munca însuflețită a lucrătorilor din aparatul de colectare și recepționare.

S-au ivit însă și o serie de lipsuri care frînează desfășurarea acțiunii de colectări. Așa de exemplu, în unele locuri delegații de batoză n-au fost recrutați și instruiți cu grijă și nu sînt controlați și sprijiniți îndeaproape în muncă. Numai așa se poate explica de ce delegatul de batoză din comuna Măcesu, raionul Segarcea, n-a reținut de la producătorii agricoli întreaga cantitate de cereale pe care trebuie s-o predea drept cotă statului. De asemenea, în comuna Rabova din raionul Vîniu Mare, delegatul de batoză nu s-a preocupat să preia cotele de la producători în momentul cînd produsele se aflau pe arie.

Deși se știe că pentru buna desfășurare a acțiunii de colectări este necesar să se asigure îndeplinirea planului de colectare în pas cu treierișul, în unele regiuni, din cauză că n-au fost luate măsurile cuvenite, s-a creat un mare decalaj între aceste două lucrări. Așa se prezintă situația, de pildă, în regiunile Constanța, Galați, Pitești și altele. Pentru lichidarea acestui decalaj, se cere să se dea o deosebită atenție intensificării acțiunii de colectări și organizării zilnice a convoaielor, pentru ca toate cerealele colectate să fie transportate în cel mai scurt timp la bazele de recepție. Trebuie luate toate măsurile pentru a se evita situații ca acelea existente în unele raioane unde cerealele sînt lăsate zile întregi pe arii. In raionul Calafat, de pildă, în ziua de 26 iulie, se găseau pe arii 239 de tone de cereale, iar în raioanele Giurgiu și Oltenița, 200 de tone.

De asemenea, trebuie luate măsuri urgente pentru înlăturarea lipsurilor ce s-au ivit în circulația documentelor de la comune la bazele de recepție și de aci la comune. Aceste lipsuri împiedică ținerea unei evidențe clare la zi, a predării cotelor și a plății producătorilor agricoli care și-au îndeplinit îndatoririle față de stat.

In aceste zile, lucrătorii Ministerului Colectărilor de la regiuni, raioane și comune trebuie să se găsească pe arii și la bazele de recepție. Cu sprijinul sfaturilor populare și al organelor agricole, ei trebuie să desfășoare o vie activitate pentru a îndruma și controla bunul mers al colectărilor și a lămuri pe producătorii agricoli să-și predea în întregime și la timp cotele datorate statului.

Năravuri ce trebuie stîrpite

Din însemnările lui ION DRUMEȚU

Ce ți-e și cu trenul ăsta! Cît ai fuma o țigară, te-a și dus o bucată bună de drum. Și dacă îți pui mintea cu el, te cară de-ți sticlesc ochii pe unde nici nu gîndești. Mie însă tare-mi place cînd îl aud: te duc, te-aduc, te duc, te-aduc... Așa m-a dus zilele trecute tocmai la Vaslui. De acolo am pornit-o mai departe și nu m-am oprit pînă în comuna Valea Rea. Aici am eu un cunoscut, pe Dumitru Tăriță. Voiam să trec pe la el, să-l întreb de sănătate. N-am avut-însă [illegible] să-l găsesc acasă. M-am [illegible] în schimb cu tov. Leon Vitelștein, șeful întreprinderii comerciale raionale de [illegible] a laptelui Vaslui.

— Ce mai vești pe la Valea Rea, tovarășe Leon?

— Vești bune, Drumețule. Am contractat cu producătorii de aici 9.900 kg de caș, din care am și trimis la Iași peste 7.000 kg.

—Da, bună veste, dar Dumitru Tăriță ce mai face?

— Ehei, Tăriță e om de ispravă. El și cu încă 23 de țărani muncitori crescători de oi au făcut o asociație de producție și au încheiat contract cu statul pentru a-i livra 1.000 kg de caș. Oamenii și-au îndeplinit obligațiile și acum au făcut un nou contract.

— Asemenea prieteni nu-ți fac decît cinste. Să te spui sănătate de la mine și să ne vedem cu bine, zic eu și pornesc mai departe. Pe drum, am mai aflat cîteva vești, care m-au bucurat. Am aflat bunăoară că împuternicitul cu contractările din satul Șteoboreni, Ioan Popa, a încheiat contracte cu producătorii pentru livrarea a 2.500 litri de lapte de vacă, pe care i-au și predat la I.C.I.L.

— Merge treaba strună pe aici, zic eu bucuros, dar n-apucai să termin ce aveam de spus că un prieten de drum, om de prin partea locului, mi-a și întors vorba:

— Hei Drumețule, nu zice hop pînă nu sari șanțul. Nu de alta, dar se poate să cazi în șanț peste Petre Popescu.

— Cine-i ăsta?

— Cum, nu-l cunoști pe achizitorul Petre Popescu din comuna Coddești?

— N-am avut plăcerea.

— Adică neplăcerea, că numai plăcere nu ți-ar face, zice prietenul meu de drum. Dar mai bine caută singur să afli cam cum lucrează Popescu ista.

Curios cum sînt din fire, am căutat să aflu și ce-am aflat, numai cinste nu-i face.

Mai întîi, să știți că, pe aici, pe meleagurile Vasluiului, nu-i numai lapte, [illegible] și la achiziționarea și transportarea lui pe gît, Petre Popescu e tare iscusit, mai ales cînd îi ajutat și de președintele sfatului.

Se spune că în vin găsești adevărul și să știi că așa e. Bunăoară, e adevărat că Petre Popescu a contractat cu Nicu Avram 400 kg de caș, i-a dat avans, însă tot adevărat e că Avram n-are nici o oaie. De asemenea, e adevărat că tot Petre Popescu a încheiat contract cu Gheorghe Livinț, pentru ca acesta să livreze statului 1.000 de litri de lapte și că i-a dat și 700 lei avans, însă e tot atît de adevărat că Livinț n-are vacă. Și contracte de astea „lăptoase" a mai făcut Popescu cu Lică Vasile, funcționar la Agevacoop, și cu Iacob Petre, care s-au angajat să livreze cîte 1.000 de litri de lapte, dar din cantitățile acestea I.C.I.L.-ul n-a primit nici o lingură de lapte: în schimb, contractanții, prin bunăvoința lui Popescu, au primit avansuri grase.

Amărît de isprăvile lui Popescu, am luat-o iar la drum și către seară am poposit la centrul de lapte din satul Gura Bohotinului, raionul Huși.

Aici am găsit pe tov. Vasile Mînzățeanu, locțiitor de împuternicit pe raion în problema colectărilor și contractărilor. Acesta cerceta cu luare aminte registrul de primire și predare a laptelui. Deodată își aținti privirea pe tov. Rotaru, responsabilul centrului.

— Văd că ai încheiat contract și dumneata, tovarășe Rotaru. Foarte frumos!

— Păi tocmai noi, responsabilii, să nu încheiem? Trebuie să fim exemplu.

— Foarte bine, tovarășe Rotaru. Puteai să treci însă în contract o cantitate mai mare, că doar, după cum se vede din registru, ai vacă bună de lapte. 16 litri pe zi nu-i jucărie.

A doua zi, însă, am aflat „secretul" vacii lui Gheorghe Rotaru. Cînd mă întorceam spre gară, văd pe un izlaz o cireadă de vite.

„Aici o fi și vaca cea bună de lapte a lui Rotaru", zic eu, privind mai atent cireada de vaci. In mijlocul lor, însă, văd o vacă ftorie, care, în loc să pască, privea în gol. Deodată, bag de seamă că de un corn avea atîrnată o coală de hîrtie. Curios, mă apropii. Cînd colo, ce credeți că era? O plîngere, pe care, dragi cititori, v-o reproduc întocmai:

„Eu, Simbotica lui Gheorghe Rotaru responsabilul centrului de lapte din satul Gura Bohotinului, raionul Huși, vacă cu lapte, dar fără noroc, am pățit o mare rușine. Mai zilele trecute, stăpînul meu a făcut un contract cu I.C.I.L. pentru a-i livra 400 de litri de lapte. Cînd am aflat, drept să vă spun, m-am bucurat. Am să mă străduiesc, mi-am zis eu, și n-am să-mi fac stăpînul de rîs. Cînd colo, m-a făcut el pe mine de toată batjocura, că nu-mi mai pot scoate capul din cireadă. Și de la cine credeți că am aflat ce ispravă a făcut stăpînul meu? De la limbuta ceea de Florica, vaca vecinului, o cornută rea de gură, care mi-a strigat:

— I-ascultă, fă nerușinato, de cînd dai tu 16 litri de lapte pe zi?

—Eu? Zisei tare mirată. N-am dat niciodată atîta lapte; mai ales acum cînd sînt pe înțărcate, nu dau mai mult de 3—4 litri pe zi.

— Atunci de unde trece în registru stăpînul tău, Gheorghe Rotaru, că predă cîte 14—16 litri de lapte pe zi și se laudă că-l obține de la tine?

— Il fură de la noi, cînd măsoară laptele, au strigat mai multe cornute deodată.

Cum nu mai puteam suferi ocara, că, deși sînt vacă, țin la obrazul meu, eram gata s-o iau în coarne pe Florica vecinului, însă m-am gîndit că nu cu ea trebuie să mă răfuiesc, ci cu stăpînul meu, care n-are pic de obraz și de cinste.

Simbotica lui Gheorghe Rotaru
din satul Gura Bohotinului,
raionul Huși"

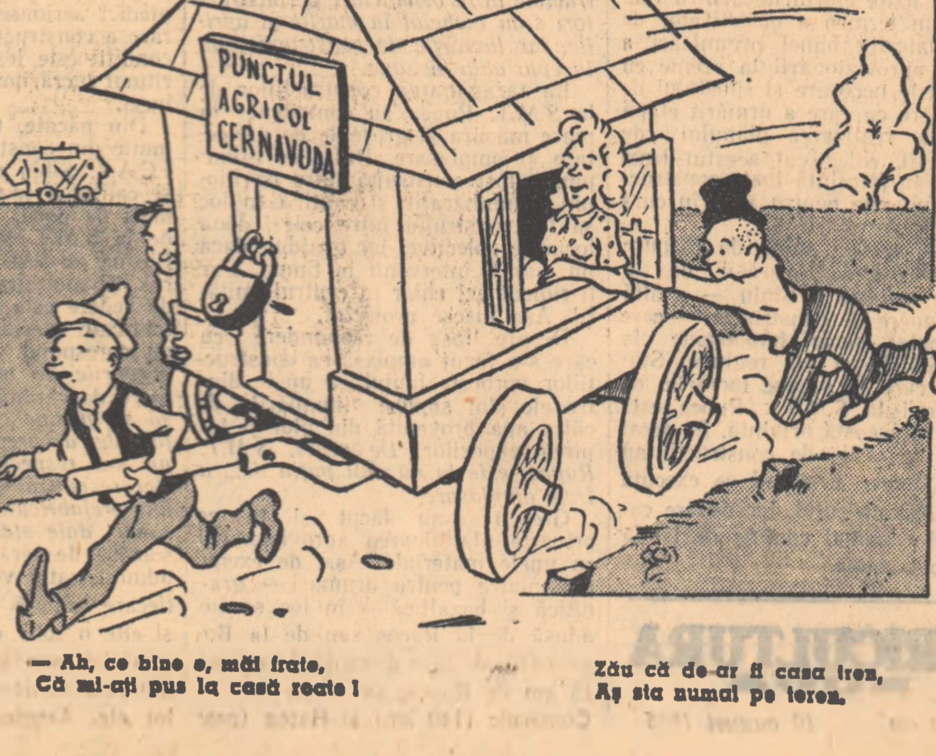
Hei, dragi cititori, dar să nu credeți că chiar Simbotica a scris plîngerea asta. Ea, sărmana, nu știe carte și nici nu poate vorbi. Mai degrabă îmi vine să cred că a scris-o tov. Vasile Mînzățeanu în raportul făcut cu prilejul controlului, pe care l-a înaintat la I.C.I.L. Iași.

Nu m-a răbdat inima ca înainte de a veni la București, să nu trec și pe la regiune și să le spun și tovarășilor de acolo toate cele văzute și povestite aici. Și nădăjduiesc că tov. Priboi, împuternicitul regional al I.C.I.L. Iași și organele de control îi vor zgîlții pe vinovați pînă ce-or scoate „untul" din ei, pentru ca lucrurile să se îndrepte.

pt. conformitate
IOAN GHEORGHIU și
ANDREI MUȘAT

Visul Lidiei Lazăr...

Pe tov. inginer agronom Lidia Lazăr de la punctul agricol Cernavodă, regiunea Constanța o găsești mai mult pe acasă și pe la sfatul popular comunal, în timp ce în raza punctului agricol respectiv ariile stau neamenajate și începerea treierișului se tărăgănează. Pînă acum cîteva zile, nici o batoză nu începuse să lucreze în Cernavodă, cu toate că recoltatul se executase în proporție de sută la sută, iar în toate comunele vecine se treieră de zor.

— Ah, ce bine e, măi frate,
Că mi-ați pus la casă roate!

Zău că de-ar fi casa tren,
Aș sta numai pe teren.

Pe arie, într-un moment de răgaz

Soarele dădea spre chindii. Din zariştea de foc, el mai avea putere să arunce pămîntului îmbrăţişări de jeratic. In aerul încă fierbinte, pluteau fire subţiri de pleavă amestecate cu praf. Oamenii, ale căror cămăşi puteai să le storci de sudoare, zoreau mereu lucrul. Coşarul din ceata lui Ilie Bălăceanu a băgat în toba batozei ultimul snop. Cu un oftat prelung, batoza mai tremură o dată din toate încheieturile, apoi tăcu. Batozarul Gheorghe Ciurea începu s-o „dădăcească", pregătind-o pentru recolta care urma să fie treierată în timpul nopţii ce se apropia.

...In vremea asta, sub umbrarul unde se afla biblioteca volantă a ariei, oamenii din ceata lui Ion Radu se adunaseră ciorchine în jurul lui Stoian Zlate, care le citea din gazetă ultimele vesti din ţară. Recoltele bogate obţinute de colectiviştii din Ploscа, raionul Alexandria, din Vişina Veche şi Izbiceni, raionul Corabia, despre care scria în ziar, le-au dat prilej de vorbă:

— Or avea pămîntul mai bun, de scot cu sute de kile de orz şi de grîu la hectar mai mult decît noi, strecură o părere Dumitru Bonciu, un om trecut de 40 de ani.

— Că-l au mai rodnic sau mai slab, nu ştim, interveni în discuţie învăţătoarea Margareta Hudiţă, care, împreună cu Stoian Zlate, răspundea de munca de agitaţie pe arie. Dar că-l muncesc mai bine, asta e adevărat. Şi ca să vă convingeţi că-i aşa, nu trebuie să mergeţi prea departe. Iacă, de pildă, întovărăşiţii de la noi din comună. Ei au pămînt la fel cu al vostru. Cît priveşte ploile, nimeni n-ar putea spune că la ei ar fi căzut mai des. Pămîntul însă l-au muncit altfel: în comun şi cu tractoarele S.M.T.-ului. In plus, ei au aplicat aproape toate regulile agrotehnice. Rezultatul îl cunoaşteţi acum cu toţii: întovărăşiţii au strîns de pe fiecare hectar cu 200—400 de kile mai mult grîu şi orz decît cel mai de frunte ţăran individual.

Zicînd acestea, învăţătoarea făcu cîţiva paşi spre gazeta de arie, desprinse de pe ea o hîrtie, se apropie de ei şi începu să citească: „Ţărani muncitori fruntaşi: Vasile Păun, 1.200 kg de grîu la hectar, Ioniţă Anghel, 1.100 kg de grîu la hectar..." Urmau multe nume de ţărani muncitori individuali care obţinuseră în jurul a 1.000 de kile de grîu la hectar. Cît au strîns de pe tarlaua lor întovărăşiţii? Intre 1.500—1.600 kg la hectar. Şi ce grîu! Numai bob şi bob. Aur, nu alta! Graiul cifrelor nu mai dădea putinţă de tăgadă. Oamenii înţeleseră că sporul de recoltă dobîndit de întovărăşiţi se datoreşte fără îndoială muncii unite şi aplicării agrotehnicii înaintate.

— Apăi, mai înspre toamnă, ne-om trage şi noi la ei, că n-avem decît de cîştigat, îşi mărturisi Ion Radu gîndul ce-l frămînta de mai multă vreme. Hei, de nu mă luam eu după nevastă astă-primăvară şi băgam în întovărăşire tot pămîntul, mă alegeam acum cu belşug de pîine, nu glumă!

Tot de la agitatori, ţăranii muncitori au aflat că pe aria întovărăşiţilor se lucrează mai cu spor. Cei din ceata lui Ion Radu s-au hotărît să alimenteze şi ei batoza pe ambele părţi, aşa cum au văzut c-au făcut întovărăşiţii. Mai ales că în regiune — după cum le-au spus agitatorii — se pornise o săptămînă-record la treieriş şi nu vroiau cu nici un preţ ca ei să rămînă în afara întrecerii.

L. GHEORGHE

Citind broşuri de la biblioteca volantă

La aria colectiviştilor din comuna Chizătău, raionul Lugoj, se lucrează de zor. Cu tot zorul treierisului, oamenii găsesc timp şi pentru îmbogăţirea cunoştinţelor. La prînz sau în pauze ei citesc ziarele, broşuri, răsfoiesc reviste pe care le găsesc la biblioteca volantă.

In medalion: Delegatul de arie Constantin Amunescu le citeşte colectiviştilor din broşura „Buna organizare a muncii pe arie pentru terminarea treierişului în cel mai scurt timp".

(Foto: D. CONSTANTINESCU)

CORESPONDENŢII — colaboratori preţioşi ai ziarului

O şcoală nouă

Mai sînt numai cîteva săptămîni pînă la începerea noului an de învăţămînt. Şcolarii din Cîndeşti, raionul Buhuşi, aşteaptă cu multă nerăbdare momentul cînd vor păşi pragul noii lor şcoli. Aici, copiii vor învăţa carte în camere mari, în care lumina soarelui va pătrunde din belşug.

La amenajarea şcolii au dat o însemnată contribuţie deputaţii Gh. Ciocoiu, V. Mocanu, Dumitru Culbece, precum şi alţi ţărani muncitori din comună.

Tache Vasilache

Farmacie în sat

Nu de mult, în comuna Gloduri din raionul Bacău, pe lîngă dispensarul comunal s-a deschis şi o farmacie. Astfel, ţăranii muncitori de aci nu mai sînt nevoiţi să străbată 40 de kilometri pînă la Bacău, pentru a-şi procura medicamentele de care au trebuinţă, ci le găsesc la farmacia din comună.

Atît ţăranii muncitori din Gloduri, cît şi cei din comunele Coloneşti, Mărăşti şi Filipeni, care pot să-şi procure medicamente de la farmacia nou înfiinţată, văd şi în această realizare grija pe care partidul şi guvernul le-o poartă celor de pe ogoare.

Gh. Popiac

Lucrări de folos obştesc

Atît drumurile comunei Jariştea, cît şi şoseaua ce leagă comuna de oraşul Focşani aveau nevoie de reparaţii.

Nu de mult, ţăranii muncitori din această comună, îndemnaţi de deputatul Alexandru Petrisor şi agitatorul Gheorghe Rogoitnaru, au pornit la lucru. Peste 630 de care de pietriş au fost transportate pe uliţele comunei pe o lungime de 2.500 m. Ţăranul muncitor Gheorghe Ivan s-a evidenţiat în mod deosebit în această muncă.

In acelaşi timp, au fost curăţate şi şanţurile de pe marginea şoselei ce leagă comuna Jariştea de oraş. Colectivista Elena Cepoiu, precum şi Chirilă Vasile şi Stănică Marinciuc, salariaţi ai cooperativei din Jariştea, au fost printre fruntaşii acestei acţiuni.

Vasile Muşat

Aria din satul Bourenl, raionul Tg. Frumos, a fost amenajată din timp, iar conducerea S.M.T. Tg. Frumos s-a îngrijit să trimită batoza respectivă pentru deservirea ariei. Dar în loc ca batoza să fie instalată pe arie — aşa cum era firesc — a fost lăsată la marginea drumului

Acatrini Mihai

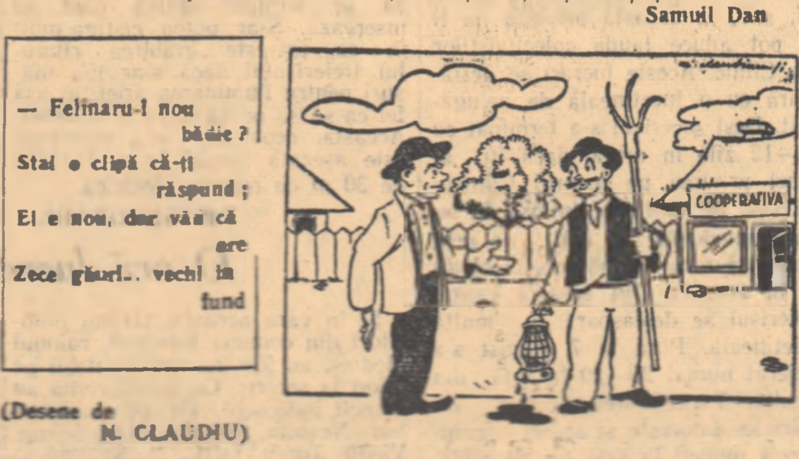
Pichetul de incendiu din comuna Spinuş, raionul Marghita a fost utilat cu găleţi şi diferite unelte într-atît de uzate încît nu mai pot fi întrebuinţate.

I. Maghiar

Unele mărfuri aduse de cooperativele din satele raionului Cîmpeni, regiunea Cluj, sînt de proastă calitate. De pildă, furcile de fier au colţii slabi, care se îndoaie cu multă uşurinţă, iar felinarele trebuie reparate pentru a putea fi folosite.

Samuil Dan

(Desene de N. CLAUDIU)

Ce să citim

C. SÎRBU: Mecanizatorii în luptă pentru recolte bogate

(EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURA POLITICĂ)

Broşura „Mecanizatorii în luptă pentru recolte bogate" înfăţişează experienţa unor staţiuni de maşini şi tractoare fruntaşe, ca Hagieni, Gottlob, Hărman etc. Prin buna organizare a muncii, a grijii faţă de ridicarea calificării şi prin folosirea întregii capacităţi de lucru a tractoarelor, aceste staţiuni de maşini şi tractoare au putut să ridice cu mult productivitatea muncii, să reducă preţul de cost, contribuind astfel la sporirea recoltelor, la transformarea socialistă a agriculturii.

Agronomii şefi, agronomii de sector etc., din aceste S.M.T.-uri au îndrumat gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole la întocmirea justă a planurilor de producţie, la folosirea raţională a mijloacelor de lucru din gospodării (atelaje, braţe de muncă etc.), precum şi în aplicarea metodelor de lucru înaintate. La fel ca S.M.T. Gottlob şi S.M.T. Hagieni, multe alte staţiuni îşi îndeplinesc acest rol de cinste. Un număr mare de agronomi din S.M.T.-uri au devenit sfătuitorii preţuiţi şi ascultaţi ai ţăranilor muncitori. S.M.T.-urile, prin munca pe care o desfăşoară, aduc o mare contribuţie la îndrumarea satului pe făgaşul socialismului.

In broşură, se arată cum, printr-o susţinută muncă organizatorică şi politică, S.M.T. Hărman, Gottlob şi altele au contribuit la organizarea ţărănimii muncitoare în întovărăşiri agricole şi gospodării colective.

Sfatul AGRONOMULUI

Altoirea „în ochi dormind" (oculaţia)

Altoirea este mijlocul prin care putem înmulţi şi răspîndi în cultură cele mai bune şi mai productive soiuri de pomi roditori.

Altoirea se poate face în mai multe feluri. Sistemul cel mai cunoscut de pomicultori şi mai uşor de aplicat este cel numit „în ochi dormind" (oculaţia).

Sistemul constă în introducerea unui mugure (ochi) de la un soi valoros, sub coaja unui puiet sălbatic în vîrstă de 1—2 ani, obţinut de obicei din sămînţă.

Pentru ca altoirea să dea rezultate bune, este necesar să se respecte cu stricteţe anumite reguli agrotehnice. Astfel, altoitul trebuie făcut în perioada în care seva circulă cu putere în puieţi, deoarece atunci coaja se desprinde uşor de lemn, iar ochiul altoit poate fi mai bine hrănit şi se prinde mai repede. In condiţiile de climă şi sol din ţara noastră, epoca cea mai potrivită altoitului este cuprinsă între 1 august şi 15 septembrie.

Dacă în această perioadă vremea este secetoasă — ceea ce încetineşte circulaţia sevei — înainte de a se face altoirea, puieţii se vor uda zilnic din belşug. După 10—12 zile, circulaţia sevei reîncepe activ şi altoirea se poate executa cu succes.

Trebuie de asemenea ştiut că circulaţia sevei se opreşte mai devreme la unele specii de pomi decît la altele. De aceea, se recomandă a se începe altoitul întîi la păr şi să se continue la gutui, apoi la vişin, cireş, cais, piersic, măr etc.

Inainte de altoire, tulpina puietului se va curăţi de lăstari pe o porţiune de 10—15 cm de la bază, după care se va şterge cu o cîrpă, pentru ca zona în care se va face altoirea să fie perfect curată.

Ramurile-altoi de pe care se scot ochii pentru altoit se recoltează în ziua altoirii sau cel mult cu 1-2 zile înainte. Ele se aleg din pomi viguroşi, sănătoşi şi foarte productivi, din partea de mijloc a coroanei şi trebuie să aibă lemnul bine copt. Pentru a împiedica ofilirea ramurilor-altoaie, se îndepărtează frunzele, lăsîndu-se numai cîte o porţiune din codiţă, lungă de 1,5—2 cm, de care se apucă la introducerea ochiului sub coaja portaltoiului. Ramurile altoi astfel pregătite se ţin în tot timpul altoitului în găleţi cu apă, la umbră.

Altoirea propriu-zisă trebuie executată cu un briceag bine ascuţit şi foarte curat. Altoitorul face la baza puietului (în lungul lui) o tăietură de 2—3 cm. La capătul de sus al acestei tăieturi mai face una mai scurtă, de-a curmezişul, astfel încît tăieturile să formeze împreună litera T. Altoitorul ia apoi ramura-altoi, o sprijină pe podul palmei şi pe degetul arătător de la mîna stîngă, iar cu briceagul execută o tăietură, dintr-o singură mişcare, începînd cu 1—1,5 cm mai sus de mugure şi terminînd tot cu 1—1,5 cm, mai jos de acesta.

Pentru ca să se prindă bine, ochiul trebuie scos cu foarte puţin lemn. Mugurele odată scos de pe ramură se introduce în tăietura portaltoiului. Partea rămasă afară se taie în dreptul liniei de sus a T-ului.

Trebuie avut în vedere ca tăieturile să fie netede, iar operaţiile să se execute foarte repede, fiindcă rănile se roşesc (se oxidează) dacă stau prea mult în contact cu aerul, ceea ce duce la scăderea procentului de prindere.

După introducerea ochiului, se execută legatul, cu rafie sau tei topit. Legătura trebuie făcută foarte strîns şi astfel încît să acopere tăietura în întregime, lăsîndu-se afară numai codiţa frunzei.

După cca 2 săptămîni de la altoire, controlăm dacă altoiul s-a prins, atingînd uşor cu degetul codiţa. Dacă aceasta se desprinde şi cade, înseamnă că altoiul este prins. Dacă este uscată şi nu cade, înseamnă că prinderea nu s-a făcut. Puieţii neprinşi se altoiesc din nou în acelaşi fel.

Din referatele prezentate la sesiunea ştiinţifică a Institutului de cercetări zootehnice

Valoarea nutritivă a pepenilor furajeri

Printre nutreţurile zemoase care se folosesc mult în hrana animalelor se numără şi pepenii furajeri. In regiunile de şes şi în special în cele cu călduri mari şi ploi puţine, pepenii furajeri reuşesc foarte bine, dînd producţii care pot ajunge la 50.000—60.000 kg la hectar, mai ales dacă se aplică regulile agrotehnice recomandate cu privire la pregătirea terenului şi la lucrările de întreţinere a culturilor.

Datorită calităţii lor de a da producţii mari la hectar şi rezistenţei la secetă, pepenii furajeri constituie un preţios nutreţ în completarea conveierului verde, în a doua jumătate a verii.

Trebuie ştiut că 1 kg de pepeni furajeri are în medie o valoare nutritivă egală cu 0,07 U.N. şi 4 g. de albumină digestibilă. Raportînd la unitatea de suprafaţă, (socotind producţia medie de 40.000 kg pepeni furajeri la ha) şi comparînd cu caloriile altor culturi furajere din regiunea de stepă, rezultă:

Felul nutreţului	Producţia medie kg/ha	Valoarea nutritivă U. N.	Valoarea nutritivă A. D.
Pepeni furajeri	40.000	2.800	160
Orz boabe	2.000	2.425	120
Sfeclă furajeră	21.500	2.365	65
Dovleci furajeri	20.000	2.040	80
Ovăz boabe	1.800	1.800	160

Producţia de pepeni furajeri recoltată de pe suprafaţa unui hectar depăşeşte deci în ceea ce priveşte numărul unităţilor nutritive, producţia aceleaşi suprafeţe cultivate cu orz pentru boabe, sfeclă de nutreţ, dovleci sau ovăz.

Pentru cunoaşterea valorii nutritive a pepenilor furajeri s-au pus în studiu pepenii cultivaţi în cadrul conveierului la staţiunea experimentală ICZ Dulbanu, regiunea Ploeşti, instituindu-se totodată şi experienţe de digestibilitate pe rumegătoare mici.

In urma cercetărilor şi rezultatelor obţinute s-a constatat că pepenii furajeri constituie un produs valoros din a cărui analiză chimică a rezultat în medie 6 la sută substanţă uscată, 0,76 la sută proteină 2,41 la sută substanţe extractive neazotate, 1,55 la sută celuloză şi 0,6 la sută cenuşă.

Studiind coeficienţii de digestibilitate ai principiilor nutritivi, s-a obţinut următoarele valori medii: — la substanţă organică 73,3, — proteină 73,8, — albumină 67,1, — grăsime 94,2, — substanţe extractive neazotate 80,1 şi la celuloză 53,0. Potrivit acestor date rezultă că, valoarea nutritivă a unui kilogram de pepeni furajeri ce intră în componenţa raţiei de hrană este de 4 g albumină digestibilă şi 0,07 U.N.

Se recomandă următoarele cantităţi de pepeni furajeri date zilnic pe cap de animal: 50 kg la speciile mari (cabaline şi taurine), 30 kg la tineretul peste 1 an, 10—12 kg la porcii adulţi şi 4—5 kg la ovine.

Construcţii corespunzătoare, trainice şi executate la termen pentru agricultură

Pentru continua întărire şi dezvoltare a S.M.T.-urilor, statul investeşte anual însemnate sume de bani. In S.M.T.-urile din regiunea Stalin, fondurile alocate anul acesta pentru noi construcţii şi pentru reparaţii capitale depăşesc suma de 13 milioane şi jumătate lei. Darea în folosinţă a noilor construcţii planificate va însemna asigurarea uneia din principalele condiţii pentru lărgirea şi îmbunătăţirea activităţii S.M.T.-urilor respective, pe linia îndeplinirii sarcinilor de răspundere ce le revin ca îndrumătoare şi organizatoare a producţiei agricole în regiune.

Inţelegînd acest lucru, colectivul Trustului de construcţii nr. 5 Sibiu a depus toate eforturile pentru realizarea în termen a obiectivelor de plan. Datorită bunei organizări a muncii, aprovizionării la vreme cu materialele necesare şi spiritului de răspundere cu care a urmărit etapă cu etapă realizarea planului de construcţii, colectivul acestui trust a şi dat în folosinţă toate construcţiile planificate pentru anul în curs la S.M.T. Agnita.

Nu de acelaşi spirit de răspundere dau dovadă tovarăşii de la I.C.A.Z. sectorul 4 Sibiu — o altă întreprindere de construcţii — care au executat lucrări importante la unele S.M.T.-uri din regiune. Stadiul în care se găsesc lucrările de construcţii la S.M.T. Rupea este grăitor în această privinţă. Pe acest şantier, lucrările de construcţii au început foarte tîrziu şi se execută cu... viteza melcului, iar despre calitatea lor numai cuvinte de laudă nu se pot spune.

Ritmul construcţiilor la S. M. T. Rupea trebuie intensificat

Una din cauzele principale care au dus la rămînerea în urmă a lucrărilor de construcţii pe acest şantier, ca, de altfel, şi pe şantierele celorlalte S.M.T.-uri deservite de I.C.A.Z. sectorul 4 Sibiu, o constituie modul defectuos de planificare a acestor lucrări. *Planurile aprobate s-au primit abia spre sfîrşitul lunii februarie, în loc să se fi primit în primele zile ale lui ianuarie, finanţarea s-a deschis în martie, contractele între beneficiari şi constructori s-au încheiat în martie şi aprilie, iar lucrările de construcţii au început abia în iunie.*

La tărăgănarea construcţiilor de la S.M.T. Rupea au contribuit în mare măsură şi greşelile de proiectare şi amplasare. Baia, de exemplu, a fost construită între pavilionul administrativ şi cantină în loc să fie construită între cele două locuinţe colective, iar grajdul, dacă nu s-ar fi intervenit la timp, s-ar fi ridicat azi chiar în centrul unităţii. Aşa fusese proiectat.

Despre lipsa de răspundere cu care s-a făcut amplasarea construcţiilor vorbeşte faptul că unele dintre ele sînt supuse inundării de către apa provenită din ploi şi topirea zăpezilor. *De altfel, S.M.T. Rupea este la nu mai puţin de... a treia amplasare.*

Greşeli s-au făcut şi în ce priveşte planificarea aprovizionării cu unele materiale. Aşa, de exemplu, piatra pentru drumuri — granitică şi bazaltică — în loc să fie adusă de la Racoş sau de la Bogata-Olt, de la o distanţă de numai 15 km de Rupea, se aduce de la Comarnic (140 km) şi Haţeg (peste 400 km). Aceasta a făcut *ca preţul unui m.c. de piatră să coste 156 lei, în loc de numai 96 lei.*

Intîrzierea cu care a fost aprobat şi difuzat planul de investiţii, cît şi cea survenită în deschiderea finanţărilor şi a încheierii contractului, au dus la întîrzierea aprovizionării cu materiale de construcţii. Materialele care ar fi putut fi aduse pe şantiere încă din timpul iernii se aduc abia acuma. Aci, o parte din vină revine întreprinderilor furnizoare. Unele dintre acestea nu-şi respectă obligaţiile nici în ce priveşte calitatea materialelor. Astfel, I.F.E.T. a repartizat lemn de construcţie şi în special căpriori din bile mult prea subţiri, care nu pot fi folosiţi. Toate acestea constituie piedici serioase în buna desfăşurare a construcţiilor şi în asemenea condiţii este lesne de înţeles de ce ritmul lucrărilor este neîngăduit de încet.

Din păcate, trebuie arătat că la multe din construcţiile executate de I.C.A.Z. Sibiu nu numai ritmul, ci şi calitatea lucrărilor lasă foarte mult de dorit. Drumurile de acces de la S.M.T. Rupea nu corespund. Ele nu au fost tasate cu compresorul. Şi mai grav din acest punct de vedere este faptul că unele prefabricate executate pe acest şantier nu corespund. Este vorba despre *corpurile de umplutură* (înlocuitoare de cărămizi) *care au început să se macine chiar înainte de a fi folosite, deoarece la fabricarea lor nu s-a respectat dozajul prescris. Necorespunzătoare s-au dovedit şi alte prefabricate făcute aici, ca: chesoane, dale etc.* Despre „calitatea" sobelor de teracotă din pavilionul administrativ vorbeşte faptul că în fiecare cameră a mai fost instalată şi cîte o sobă de tablă. Lucru de mîntuială s-a făcut şi la platformele din faţa remizelor, la uşile remizelor etc. Asemenea lucrări ca cele arătate mai sus implică noi cheltuieli, risipă de materiale şi de timp, întîrziind cu mult darea în folosinţă a obiectivelor respective. Ele dovedesc superficialitatea, lipsa de interes şi de răspundere cu care constructorii din cadrul sectorului 4 I.C.A.Z. Sibiu privesc sarcinile ce le revin.

Fără îndoială, acest stil de muncă se datoreşte în mare măsură lipsei de preocupare pentru calificarea şi stabilitatea cadrelor. Cine să se ocupe de aceste probleme la S.M.T. Rupea, de pildă, dacă inginerii Mircea Văleanu şi Dudu Orezeanu sînt mai tot timpul plecaţi după treburi personale pe la Sibiu, iar tot greul lucrărilor a fost lăsat în seama şefului de lot, tov. Emeric Hegeşi? Mulţi dintre muncitori pleacă de pe acest şantier pentru că şeful contabil al sectorului 4 I.C.A.Z. din Sibiu, tov. Svasta, nu le asigură plata la timp.

Chiar şi în ce priveşte cadrele tehnice se constată o mare fluctuaţie. In loc să fie lăsaţi în continuare la aceeaşi lucrare, conducerea sectorului schimbă atît de des pe şefii de şantier, încît muncitorii nu mai ştiu de la o zi la alta cine e şeful şantierului lor. In momentul de faţă, la S.M.T. Rupea nimeni nu ştie cine e şeful şantierului: inginerul Văleanu sau inginerul Orezeanu?

Fapt este că la S.M.T. Rupea nu s-a îndeplinit pînă acum nici 25 la sută din planul de construcţii pentru anul în curs şi că unele obiective restante ce urmau a fi terminate la 1 septembrie, printre care o remiză pentru 10 batoze, castelul de apă şi instalaţiile de canalizare sînt complet abandonate.

Conducerea sectorului 4 I.C.A.Z. Sibiu trebuie să analizeze cu toată seriozitatea această situaţie, cu atît mai mult cu cît nu este unică în activitatea sa. Lucrurile nu stau cu nimic mai bine pe şantierul de construcţii al S.M.T.-ului Tumişor, unde încă nu s-a terminat cabina transformatorului de înaltă tensiune, începută acum trei ani. La S.M.T. Făgăraş, datorită proastei amplasări a construcţiilor (pe un teren cu nivelul apei freatice foarte ridicat), în loc să se lucreze intens la construcţiile planificate, se fac drenaje, se ridică nivelul unor drumuri etc.

Un sprijin serios în grăbirea lucrărilor de construcţie îl pot da unităţile beneficiare. Acestea ar putea să ajute pe executanţi cu diferite mijloace de transport (autocamioane, tractoare rutiere), creînd posibilităţi de cazare şi hrană pentru muncitorii constructori, de depozitare şi înmagazinare a diferitelor materiale, toate acestea concurînd la scurtarea termenului de execuţie a lucrărilor. In această privinţă, trebuie atrasă îndeosebi atenţia conducerii S.M.T.-ului Rupea (director Ion Kertes) care la un moment dat nu a asigurat masa muncitorilor de pe şantier.

De altfel, o vină destul de mare în ceea ce priveşte proasta calitate şi întîrzierea construcţiilor o poartă şi conducerile unităţilor beneficiare, care nu au controlat periodic stadiul lucrărilor de construcţie şi calitatea acestora.

Serviciul regional de construcţii (şef de serviciu ing. N. Nicoloiu), înfiinţat anul acesta, este dator să ia de urgenţă măsurile ce se impun pentru lichidarea grabnică a lipsurilor semnalate. Astfel, este necesar să se rezolve cu operativitate toate problemele legate de întocmirea documentaţiilor, încheierea contractelor, aprovizionarea cu materiale, asigurarea mîinii de lucru calificate. O mai strînsă legătură şi deplină înţelegere între proiectant, furnizor, constructor şi beneficiar şi mai ales o temeinică îndrumare şi un control competent în organizarea muncii pe şantiere ar contribui de asemenea la grăbirea lucrărilor de construcţii curente, restante şi reparaţii capitale. Numai astfel S.M.T.-urile din regiunea Stalin vor putea să beneficieze de fondurile alocate de stat în ceea ce priveşte ridicarea de noi construcţii, pentru continua îmbunătăţire a nivelului de trai al mecanizatorilor din S.M.T., pentru îndeplinirea cu succes a prevederilor planului de stat în domeniul creşterii productivităţii muncii agricole.

I. LESEANU

CULTURĂ FIZICĂ ŞI SPORT

Turul ciclist al Europei

După cum am anunţat în numărul precedent al ziarului nostru, pe ziua de 8 august s-a dat plecarea în prima etapă a marii competiţii cicliste „Turul Europei": Zagreb-Rjeka (180 km.). Această etapă în care s-a realizat media orară de 39 km. pentru un traseu de munte, a răsturnat calculele tuturor specialiştilor. Echipele favorite ale Italiei şi R. P. Polonă au fost întrecute categoric de ciclişti francezi. Aceştia au parcurs în prima oră 46 km! Iată rezultatul primei etape: Roger Rivier (Franţa) a parcurs 180 km. în 4 ore, 38 minute, 49 secunde; Falaschi (Italia), Rorbach (Franţa), Cristian (Austria), toţi în acelaşi timp cu învingătorul. Cicliştii romîni au realizat următoarele timpuri: Ştefu 4 ore, 53 min. 55 secunde; Moiceanu 4 ore, 54 min. 50 sec., după care au urmat Zanoni, Vasile, Dumitrescu, Poreceanu şi Maxim. Iată şi clasamentul pe echipe: Franţa, Olanda, Belgia, etc. R.P.R. a ocupat locul 10.

R.P.R.-Anglia 5—2 la polo pe apă

Reprezentativa de polo pe apă a R.P.R. a întrecut miercuri seara echipa Angliei cu 5—2 în meciul de polo pe apă ce s-a jucat în Bucureşti. Au asistat 2000 spectatori. Jucătorii romîni au făcut o frumoasă partidă. Un fapt care a dus la victoria romînilor, a fost viteza superioară a jucătorilor noştri precum şi folosirea ocaziilor de şut la poartă. Menţionăm că echipa Angliei ne învinsese la jocurile din cadrul campionatelor europene în anul 1954 cu 6—5.

Noi recorduri R.P.R. la atletism

In cadrul unor concursuri de verificare a atleţilor noştri desfăşurate ieri pe stadionul Republicii din Capitală au fost consemnate două noi recorduri ale R.P.R. Astfel, la aruncarea greutăţii, maestrul sportului Aurel Raica a stabilit cu o performanţă de 15,98 m. un nou record al ţării noastre la această probă. Vechiul record era de 15,87 m. şi aparţinea lui Gabriel Georgescu din anul 1953.

Cel de al doilea record a fost stabilit de maestra sportului Lia Manoliu, care a aruncat discul la 46,80 m. Vechiul record era de 46,70 m. şi fusese realizat de aceeaşi atletă cu ocazia concursului desfăşurat anul acesta la Neapole.

Faptele l-au convins

In aceste zile, cînd oamenii își află rodul muncii lor de peste an, din toate colțurile țării sosesc mereu noi vești, care dovedesc o dată mai mult că, oricum ar fi pămîntul și oricum ar fi fost vremea, cei care au trecut peste hotarele micii lor proprietăți individuale și umăr la umăr au pornit în largul muncii colective au numai de cîștigat.

„In comuna Tîrpușor, colectiviștii au obținut o recoltă de grîu ce depășește cu 550 kg la hectar recolta medie obținută de țăranii cu gospodării individuale din comună", spune o știre sosită de pe meleagurile Constanței.

Din Zorleni, raionul Bîrlad, aflăm că membrii celor două întovărășiri — cea din satul Simila și cea din satul Zorleni — au recoltat de pe fiecare hectar cîte 250 kg de grîu în plus față de individuali.

Iar din capătul celălalt al țării, tocmai din regiunea Oradea ni se anunță că în comunele Ianosda, Simian, Curtuișeni, Sălacea, Săcuieni și încă altele, colectiviștii și întovărășiții au strîns în medie la grîu și la orz cîte 2.200—2.300 kg la hectar, producție ce întrece cu aproape 500 kg la hectar pe cele realizate în sectorul particular.

In tot cuprinsul regiunii, ogoarele gospodăriilor colective și ale întovărășirilor, ogoare întinse, lucrate cu mașini și după metode agrotehnice înaintate, au dat mari sporuri de recoltă.

„La ariile de treier ale colectiviștilor și ale membrilor întovărășirilor agricole, vin zilnic numeroși țărani muncitori cu gospodării individuale, pentru a vedea cu ochii lor recoltele bogate obținute de pe ogoarele lucrate în comun, cu mijloace mecanizate — scrie corespondenții din Oradea. Țăranii muncitori din comunele Carastelec și Ip din raionul Simleu, după ce s-au interesat îndeaproape de viața colectiviștilor din Zăuani, s-au hotărît și ei să pornească pe drumul belșugului. De curînd, în aceste comune au fost inaugurate două noi întovărășiri agricole, care cuprind 70 de familii".

Situația este aceeași și în regiunea București. Deși în această parte a țării vremea a fost mai puțin prielnică anul acesta, munca în comun și-a arătat din plin superioritatea.

Din satul Valea Ciresului, cîțiva țărani muncitori, în frunte cu comuniștii Tudor Simotrea și Constantin Savora, auzind că întovărășiții din comuna Tonulești au izbutit să scoată, în ciuda vremii, 1.560 kg grîu la hectar, s-au dus să se convingă la fața locului dacă lucrurile stau într-adevăr așa. Ce-au văzut le-a plăcut atît de mult, încît au hotărît să pășească și ei pe drumul cel nou. Și astfel, în satul Valea Ciresului, se va înființa în scurt timp o gospodărie colectivă.

La fel a fost și cu țăranii muncitori din comunele Trestenicu și Răzmirești, care au vizitat acum, în timpul treierișului, întovărășirea din Drăgănești și alte cooperative agricole de producție. La Trestenicu sînt azi depuse 15 cereri pentru formarea unei gospodării colective, iar la Răzmirești, 16 cereri pentru formarea unei întovărășiri agricole.

In total, în raionul Drăgănești-Vlașca au fost înaintate în aceste zile aproape 200 de cereri de înscriere în unitățile agricole socialiste existente ori de înființare de noi gospodării colective și întovărășiri agricole.

DUPĂ 7 ANI

Lenauheim, 1949. In parcul din inima comunei, 56 de familii de țărani muncitori romîni, germani și maghiari semnau actul de constituire a gospodăriei agricole colective „Victoria", una dintre primele înființate în țara noastră. Pămînt aveau destul — 284 de hectare — dar inculte, mai nimic: două vaci, 5 atelaje, cîteva pluguri și mașini de semănat vechi, cîțiva saci cu sămînță...

Vrednici și hotărîți la muncă erau toți, dar emoția și entuziasmul începutului se amestecau cu întrebări, cu frămîntări; unele mărturisite, altele păstrate în adîncul inimii, ca să nu fie turburată frumusețea acelei zile care — simțeau totuși — avea să fie o piatră de hotar în viața lor trudită de pînă atunci.

Au trecut șapte ani. In parcul din Lenauheim, în fața unei clădiri frumoase pe care stă scris: Clubul gospodăriei agricole colective „Victoria", cele 437 de familii de colectiviști de azi, împreună cu sute de invitați — colectiviști, întovărășiți, mecanizatori, țărani cu gospodării individuale din Cenad, Gottlob, Teremia Mare, Cărpiniș și alte comune ale regiunii Timișoara, sărbătoresc a șaptea aniversare a colectivei, prilej cu care are loc și împărțirea avansului de 40 la sută pe anul acesta.

„Greutățile începutului au fost treptat învinse — se aude glasul președintelui, care citește darea de seamă. Ne-a ajutat partidul prin activiștii pe care i-a trimis în gospodărie, ne-au ajutat inginerii și tehnicienii agronomi de la raion și de la regiune, ne-a ajutat stațiunea de mașini și tractoare Gottlob..."

Oamenii ascultă atenți. Toți, deopotrivă. Cei din Lenauheim, cu inimile pline de bucurie și mîndria izbînzii, ca și cei din colectivele mai tinere, care caută să învețe azi cît mai mult ca și cei care abia se pregătesc să pășească pe acest drum și cărora cele văzute și auzite azi la Lenauheim le întăresc încrederea în viitor.

Muncind cele 1624 ha după regulile agrotehnice și ajutați de S.M.T. Gottlob, dezvoltînd continuu sectorul zootehnic, ce numără azi peste 320 de cabaline, 99 bovine, 660 de porci, 722 de ovine, 106 stupi sistematici și peste 1.300 de păsări, colectiviștii și-au mărit fondul de bază la peste 1.200.000 lei. Anul trecut, ei au realizat prin valorificarea produselor vegetale și animale, a plantelor tehnice cît și a produselor din ramurile anexă un venit de peste 1.600.000 lei. Intrucît șeptelul este adăpostit acum în construcții noi și moderne, printre care se află un grajd pentru 60 de vaci, dotat cu adăpători automate și linii decovil, maternități pentru scroafe, coteţe spațioase etc. Pentru înmagazinarea furajelor s-au construit 2 silozuri-turn cu o capacitate de 30 de vagoane. Atelierele au fost dotate cu mașini corespunzătoare, astfel încît gospodăria își poate repara singură mașinile agricole, pentru care confecționează chiar și piese de schimb. Aprovizionarea cu materiale și transportul produselor vegetale și animale pe care gospodăria le desface pe piețele orașelor Timișoara, Jimbolia și Sînnicolau, se face cu 3 autocamioane, proprietate colectivă.

Pe lîngă gospodărie funcționează un club-cinematograf, un dispensar, o creșă și o grădiniță sezonieră, precum și o casă-laborator.

In urma organizării teritoriului, aplicării asolamentului de 11 ani și a metodelor agrotehnice cele mai înaintate, colectiviștii au obținut an de an recolte tot mai bogate, întrecînd cu mult producțiile obținute în sectorul particular. Anul acesta, cu tot timpul foarte ploios, colectiviștii au realizat la grîu o producție medie de 1.860 kg la hectar, la orz de 2.200 kg la hectar, la ovăz de 2.410 kg la hectar. Pe loturile experimentale ale casei-laborator, producția medie obținută la păioase pe o suprafață de 30 de hectare a fost de 2.500 kg la hectar. Producții foarte bune au dat și cartofii timpurii, ca și legumele, iar lanurile de porumb, floarea-soarelui, cînepă și sfeclă de zahăr — care au stîrnit admirația vizitatorilor — anunță și ele recolte la fel de bogate.

„Aceste producții sînt — după cum a arătat președintele colectivei în darea de seamă — rezultatul bunei organizări a muncii și al aplicării pe scară largă a metodelor agrotehnice înaintate, ca executarea dezmiriștitului o dată cu recoltarea păioaselor, folosirea îngrășămintelor naturale și chimice, (numai în acest an s-au administrat peste 20 de vagoane de îngrășăminte chimice: superfosfat, azotat de amoniu, nitrocalcar), polenizarea suplimentară la lucernă, floarea-soarelui și porumb, ca și semănatul pe suprafețe mari a porumbului hibrid dublu etc. La fel, gospodăria își produce singură sămînța hibridă de porumb, întreaga suprafață de porumb fiind însămînțată cu porumb hibrid.

La aceste realizări a contribuit și cointeresarea materială directă a colectiviștilor, prin atribuirea plății suplimentare pe brigadă, echipă și om, pentru sporirea de recoltă obținută de brigada respectivă".

După ce au predat cota către stat, au plătit muncile S.M.T. și au reținut fondul necesar de semințe, adunarea generală a hotărît împărțirea avansurilor de 40 la sută. Pentru ziua muncă a revenit fiecărui colectivist drept avans, cîte 2.900 kg de grîu, 0,500 kg de orz și altele. Colectivistul Nicolae Marin, de pildă, care a făcut pînă acum 394 de zile-muncă, a primit drept avans de 40 la sută, 1.142 kg de grîu, 197 kg de orz, însemnate cantități de brînză, zahăr, legume și bani. Colectivistul fruntaș Francisc Kral, cu două brațe de muncă a realizat 368 de zile-muncă, pentru care a primit 1.107 kg de grîu, 184 kg de orz și alte produse, precum și 590 lei.

★

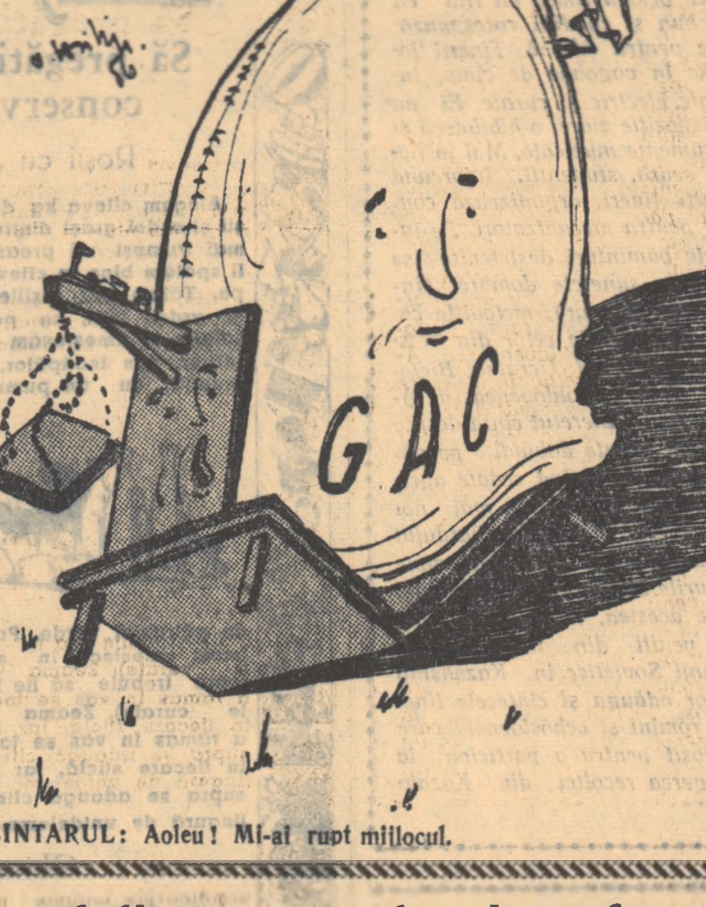
Oaspeții au văzut toate acestea. Mulți dintre ei au vizitat pe colectiviști acasă la ei, au stat ore întregi la arii pentru a vedea cum muncesc, ce producții au obținut etc. Au stat de vorbă și cu cîțiva din cei vreo 30 de țărani muncitori din Lenauheim care încă n-au intrat în gospodărie, dar care sînt pe cale de a se înscrie încă în acest an. Unul dintre aceștia, tov. Ion Buz, care are 5 hectare de pămînt, atelaje și lucrează cu încă 3 membri ai familiei lui, a obținut la grîu o producție medie de 1.210 kg la hectar. După ce a predat cota, a plătit uiumul, paznicul de cîmp și fierarul, a mai dus acasă 970 kg de grîu, din care trebuie să pună de o parte sămînța. Aceasta, în timp ce mulți colectiviști au dus acasă, numai ca avans de 40 la sută, peste 1.000 kg de grîu.

★

Trecerea în revistă a realizărilor obținute în cei 7 ani de existență a G.A.C. „Victoria" a avut loc într-un cadru sărbătoresc. Inainte de a pleca spre casele lor, sute de oaspeți, împreună cu colectiviștii din Lenauheim, au asistat la un foarte frumos program artistic prezentat de echipa gospodăriei și de cele mai bune echipe artistice din raionul Jimbolia.

ROADELE MUNCII UNITE

Recoltele de cereale obținute de gospodăriile colective întrec, în cele mai multe locuri, cu sute de kilograme la hectar pe cele dobîndite de țăranii muncitori individuali.

CINTARUL: Aoleu! Mi-ai rupt mijlocul.

Pregătiri pentru insilozarea nutrețurilor

In regiunea Craiova se acordă atenția cuvenită recoltării și depozitării furajelor. Pînă la sfîrșitul lunii iulie, în regiune s-a cosit fînul din toate fînețele naturale, iar lucerna pentru a doua oară. In raionul Oltețu s-a asigurat pînă în prezent 74 la sută din cantitatea de furaje necesară animalelor, iar în raionul Baia de Aramă a fost strîns în căpițe fînul din fînețele naturale de pe 6.862 ha.

In regiune a luat o largă extindere însilozarea nutrețurilor. Toate gospodăriile agricole colective și stațiile comunale de montă din raioanele Corabia și Gura Jiului au pregătit gropi și șanțuri de însilozare. Gospodăriile agricole colective Segarcea, Băilești, Cetate și Flămînda au construit silozuri moderne, de beton.

In ziua de 5 august a avut loc în comuna Dăbuleni, raionul Gura Jiului, prima demonstrație de însilozare a porumbului, la care au participat tehnicieni administrativi de loturi zootehnice și fruntași în creșterea animalelor. In curînd, vor avea loc noi demonstrații organizate cu concursul specialiștilor de la I.C.Z.

Fruntașă în munca de însilozare a nutrețurilor este comuna Maglavit, unde pînă acum s-au însilozat circa 20.000 kg. de furaje.

Se dezvoltă cooperativele de credit și economie

In scurtul timp care a trecut de la înființarea lor, cooperativele de credit și economie și-au dovedit din plin utilitatea. Pe zi ce trece ele se dezvoltă, cuprinzînd noi și noi membri și dispunînd de fonduri tot mai însemnate.

La sfîrșitul lunii februarie, a.c., în comuna Scărișoara, a luat ființă prima cooperativă de credit și economie din raionul Caracal. La inaugurare, cooperativa număra 115 membri care au subscris 29.200 lei.

De la înființare și pînă acum, această cooperativă de credit și economie a acordat împrumuturi la 28 de țărani muncitori, în valoare de 38.000 lei.

Țăranul muncitor Aristide Paraschivescu, de pildă, a primit împrumut 3.200 lei cu care și-a cumpărat boi; cu 1.700 lei, Marin Țugui și-a procurat o vacă, din 2.000 lei Vasile I. Florea și-a luat un car, Mihai Viespescu a împrumutat 2.000 lei pentru construirea unui grajd etc.

Văzînd avantajele pe care le au membrii cooperativei de credit și economie, alți 59 de țărani muncitori din comună au făcut cereri de înscriere în cooperativă. In prezent cooperativa de credit și economie „Albina" din comuna Scărișoara numără 174 de membri.

Să învățăm din experiența fruntașilor recoltelor bogate

3.000 kg de orz la hectar

Anul acesta, gospodăria colectivă „Republica" din comuna Vișina Veche, raionul Corabia, a obținut o producție medie de orz de 3.000 kg la hectar, producție care este aproape dublă față de recoltele culese de țăranii muncitori cu gospodării individuale din împrejurimi. Ea reprezintă totodată un spor de 50 la sută față de producțiile realizate de gospodăria noastră în ultimii ani.

Cărui fapt se datorește acest succes? Mai întîi, trebuie să arăt că, spre deosebire de alți ani, cînd contractele noastre cu S.M.T.-ul nu prevedeau la păioase decît executarea arăturilor și a dezmiriștitului, în acest an, noi am folosit mijloacele mecanizate pe scară mult mai largă, efectuînd cu ajutorul lor și semănatul, și recoltatul. Aceasta ne-a dat putința să scurtăm perioada lucrărilor, executîndu-le astfel în termenii optimi stabiliți; totodată, ne-a permis să întrebuințăm mai bine atelajele la executarea lucrărilor de întreținere a culturilor, cum ar fi tăvălugitul și grăpatul, și să dispunem de mai multe brațe de muncă la plivit.

Și agrotehnica aplicată a fost superioară față de alți ani. Experiența noastră de agricultori, ca și învățăturile primite în cadrul cursului agricol ținut astă-iarnă în gospodărie, dar mai ales îndrumările date la fața locului de către tehniciana de la punctul agricol din comună, ne-au fost de mare folos în aplicarea cu succes a fiecărei reguli agrotehnice.

Să arăt în mod concret cum am lucrat noi pentru a obține o producție mare de orz. După cum se știe, anul trecut, porumbul s-a copt mai tîrziu ca de obicei. Cum era și firesc, am luat toate măsurile ca semănatul să nu întîrzie prea mult. Mai întîi, am convenit cu brigada S.M.T. ca îndată ce vom porni la culesul porumbului să înceapă și arăturile cu 3 tractoare și totodată să se execute și grăpatul, rămînînd ca tăvălugitul să-l facem cu atelajele noastre. La culesul porumbului au fost mobilizate toate brațele de muncă existente în gospodărie, această lucrare terminîndu-se în numai cîteva zile. In felul acesta, brigada S.M.T. a putut începe arăturile în primele zile ale lunii octombrie. Arătura a fost executată la 18—20 cm și o dată cu ea a fost îngropat sub brazdă gunoi de grajd bine putrezit (în medie 15 tone la hectar). Fiind tăvălugit și grăpat, ogorul a ieșit bine așezat, așa încît un tractor a putut începe însămînțatul imediat.

In toamna anului trecut, noi am însămînțat cu orz numai 10 hectare. Sămînța, din soi foarte bun și bine tratată cu formalină împotriva mălurei și tăciunelui, a fost însămînțată la o adîncime uniformă de 6—7 cm și la o distanță de 15 cm între rînduri. In ceea ce privește cantitatea, am respectat întocmai prevederile: 150 kg la ha. Toamna fiind mai lungă decît de obicei, cultura de orz a avut timp să răsară și să se dezvolte binișor pînă la căderea zăpezii, astfel încît plantele au intrat în iarnă destul de viguroase. Stratul de zăpadă fiind destul de gros, în timpul iernii cultura de orz n-a avut nevoie de nici o îngrijire.

Astă-primăvară, după ce s-a luat zăpada, pe cîmp a rămas cam multă apă. Pe o parcelă de cîteva hectare din cultura de orz, chiar băltea. Ca să scăpăm plantele de înăbușire, noi am făcut șanțuri și gropi, astfel încît în cîteva zile apa de pe ogor s-a scurs. Inainte de a începe grăpatul, cultura de orz a fost îngrășată suplimentar cu must de bălegar amestecat cu apă, pe care l-am împrăștiat pe cîmp. Grăpatul a fost executat cu grape ușoare, cu atelajele gospodăriei, de-a curmezișul rîndurilor.

Ținînd seamă că vremea era ploioasă, prielnică dezvoltării buruienilor, o atenție deosebită a fost acordată plivitului. Această lucrare s-a făcut de două ori pe întreaga suprafață, iar pe vreo trei hectare chiar de trei ori. In acest fel, lanul a fost complet curățit de buruieni. După o primăvară umedă și oarecum rece, a urmat o vreme deosebit de călduroasă în luna iunie, astfel încît în zilele de 20—25, orzul a dat în pîrgă și am început recoltarea. Recoltarea s-a făcut cu combina trimisă de S.M.T. Corabia. Recolta obținută? Cea pe care am arătat-o la început: în medie 3.000 kg de orz la ha.

Experiența ne-a arătat că, pentru a ne asigura o producție mare și constantă la ha, trebuie să aplicăm întocmai recomandările științei agrotehnice. De aceea, în acest an, noi ne-am creat posibilitatea să însămînțăm o parte din păioase după mazăre și după unele fînuri. In acest fel, vom putea începe însămînțările de toamnă chiar din luna septembrie. Am început să ne pregătim de pe acum. Astfel, zilele acestea noi am cosit fînurile a doua oară. Apoi tractoarele S.M.T.-ului Corabia au început să ne facă arătură la 20—22 cm. Deoarece pînă cînd vom începe semănatul mai sînt 3—4 săptămîni, noi am luat măsuri ca arătura să fie imediat grăpată, ca să nu se piardă apa din sol. Totodată, am ales orzul de sămînță din parcela pe care am plivit-o astă-primăvară de 3 ori, deoarece aici boabele au fost mai pline și mai curate. In ceea ce privește felul cum vom lucra, trebuie să arăt că noi vom folosi și pe viitor cît mai multe mijloace mecanizate și vom ține seama de toate recomandările științei agrotehnice, deoarece ne-am convins că numai așa putem spori neîncetat producția agricolă la hectar.

ION MIU
brigadier de cîmp la gospodăria colectivă „Republica", comuna Vișina Veche, raionul Corabia

Ion Morgen din Carani

In comuna Carani din raionul Timișoara, bătrînul Ion Morgen este bine cunoscut. An de an, el figurează printre primii pe lista fruntașilor recoltelor bogate de aci. Cei 78 de ani pe care îi poartă pe umerii drepți nu constituie pentru el o piedică în muncă și nici nu i-au ostoit curiozitatea mereu trează pentru metodele agrotehnice cele noi.

L-am cunoscut la el acasă. Gospodăria arătoasă și bine îngrijită dă lesne de înțeles oricărui trecător că stăpînul ei e un om dintre cei mai harnici. Cînd i-am spus că am venit anume ca să-l întreb cum a făcut de a obținut așa mîndrețe de grîu — peste 2.500 kg la hectar — întîi a zîmbit.

— In primăvară, n-ai fi zis că o să fie așa grîul meu. Ploile îmi cam dăduseră de grijă. Ei, dar s-a adeverit încă o dată ce lucru de seamă e să nu te scumpești la muncă și cum se zvîntă terenul să ieși pe ogor și să grăpezi semănăturile. Dacă n-aș fi apucat să dau cu grapa peste semănătură de cum s-a luat zăpada, nu știu, zău, ce s-ar fi ales de grîul meu. Dar așa, coaja care s-a format în timpul iernii s-a sfărîmat și astfel grîul a putut să respire în voie. Fără de asta n-ar fi răzbit.

Dar să-ți povestesc lucrurile de la început...

Și, ca omul deprins să împărtășească și altora din experiența sa, Ion Morgen începu a-mi înșira, cu rost, toate lucrările pe care le-a făcut el la grîu:

— Toamna, înainte de a însămînța grîul, am cărat pe ogor gunoi de grajd și l-am îngropat o dată cu arătura. Am avut grijă ca după arătură să trec de două ori cu grapa, pentru a fărîmița bine bulgării de pămînt. Pe cei care au mai rămas i-am fărîmițat eu cu sapa. Sămînța pe care am pus-o în pămînt, am dat-o de două ori prin trior ca să fie cît mai curată.

In primăvară, ți-am spus ce am făcut. Iar apoi, pînă la seceriș, am trecut mereu pe la ogor. Și cînd am văzut prin lan buruieni, nu m-am uitat la osteneală și le-am plivit.

In felul acesta am scos eu de pe cei 60 de ari, pe care i-am avut puși cu grîu, 1.520 kg, adică peste 2.500 kg la hectar.

De altfel, nu numai în cultura grîului este Ion Morgen fruntaș. Despre lanul lui de porumb spun oamenii că ar fi cel mai frumos de prin părțile acelea.

Mi-a povestit că sămînța a avut-o aleasă încă din lan, că a îngrășat bine terenul cu gunoi de grajd, că l-a arat adînc și că a semănat devreme, atunci cînd i-a spus agronomul că e timpul cel mai potrivit. Cu 3—5 zile înainte de a răsări porumbul, a trecut cu grapa, pentru a sparge coaja ce se formase în urma ploilor. Cînd a văzut că pe unele parcele — din cauza prea multor ploi — porumbul n-a răsărit, a completat cu migală și răbdare fiecare gol. Prașile a făcut cîte au trebuit. Nu s-a uitat la număr, s-a uitat la lan: să nu aibă fir de buruiană în el...

★

Mulți locuitori ai comunei Carani au început să aplice metodele bătrînului Ion Morgen. Mai întîi le-au aplicat cei doi nepoți ai lui, Petru și Ion. Primul a obținut 2.300 kg de grîu la hectar, iar cel de-al doilea, aproape 2.400 kg.

Străduința bătrînului Morgen este demnă de toată lauda. In ciuda vîrstei, el caută, fără răgaz, să afle noi mijloace de a smulge pămîntului cît mai multe roade, iar cele aflate le aplică cu tinerească îndrăzneală.

— Dacă lucrez bine pămîntul, am și eu mai mult și are și muncitorul de la oraș, mi-a spus el.

Din aceste cuvinte, ca și din munca lui, se vede limpede că Ion Morgen înțelege bine rostul bătăliei pe care întreaga noastră țărănime muncitoare o dă, îndrumată și călăuzită de partidul nostru drag.

SPIREA IONESCU

Contribuția adusă de stațiunea noastră la refacerea și dezvoltarea pomiculturii în raionul Bistrița

Pentru refacerea și dezvoltarea pomiculturii, documentele celui de al doilea Congres al P.M.R. prevăd că în următorii 10 ani suprafața livezilor de pomi în plantații masive să crească pînă la 250.000 de hectare, cu un număr de cca 50.000.000 de pomi roditori, iar suprafața cu arbuști fructiferi, pînă la 2.000 ha. In vederea extinderii culturii pomilor răzleți, în jurul caselor și pe marginea șoselelor trebuie să se asigure producerea de cca 46.000.000 de pomi și producerea de arbuști fructiferi pentru cca 12.000 ha. In documentele Congresului partidului se prevede de asemenea ca în următorii 10 ani recolta globală de fructe să ajungă la 900.000—1.000.000 de tone.

La înfăptuirea acestor importante sarcini, o contribuție de seamă pot să aducă bazinele pomicole din raionul Bistrița, unde numărul total de pomi fructiferi va trebui să atingă la sfîrșitul anului 1965 cifra de 2.973.636, iar producția anuală de fructe, 40.759 de tone.

In acțiunea de refacere și dezvoltare a pomiculturii în raionul Bistrița, un rol important revine stațiunii noastre experimentale pomicole. Stațiunea este chemată ca, pe baza studierii condițiilor de climă și sol din această parte a țării, să dea răspuns la o serie de probleme ce se ridică în fața pomicultorilor. In prezent, printre principalele probleme urmărite în cercetările ce se fac de către stațiune se numără: stabilirea bazinelor naturale pomicole în partea de nord-vest a Ardealului și fixarea sortimentelor de specii și soiuri de pomi pentru viitoarele plantări, stabilirea lucrărilor agrotehnice ce trebuie făcute în pepinierele pomicole în vederea sporirii producției de material săditor de bună calitate, precum și a agrotehnicii ce trebuie aplicată în livezile existente în raion în scopul sporirii producției de fructe și lichidării periodicității de rodire a pomilor. Printre problemele care fac obiectul cercetărilor noastre, se numără, de asemenea: ameliorarea soiurilor locale și indigene și crearea de soiuri noi la toate speciile de pomi și arbuști fructiferi, studierea aplicării pe scară largă a celor mai bune mijloace de combatere a bolilor și dăunătorilor pomilor fructiferi, precum și cercetarea biologiei (felului de viață) pomilor și transformărilor bio-chimice ce se petrec în pomi și fructe, în vederea indicării metodelor ce trebuie folosite pentru mărirea rezistenței la ger și secetă și sporirea producției.

Prin muncă susținută, multe din problemele urmărite au și fost rezolvate. Astfel, s-au stabilit ca bazine naturale pomicole pentru raionul Bistrița: valea Bistriței, valea Tîrpiului, valea Budacului, valea Șieului și bazinul Dipșa Teaca și s-au identificat sortimentele de pomi existente în aceste bazine. Au fost găsite astfel cca 185 de soiuri de măr, 15 soiuri de păr, 10 soiuri de prun și 8 soiuri de cireș. In urma cercetărilor amănunțite asupra acestor soiuri întîlnite în livezile din cuprinsul raionului, cît și în stațiune, s-a constatat că printre soiurile care reușesc bine în condițiile de climă și sol din majoritatea bazinelor pomicole mai sus amintite, se numără soiurile de măr Gustav, Parmen Auriu, Renet Bauman, Ștetin Roșu, Pătul Marsance și altele, cele de păr Favorita lui Clap, Untoasa Bosc, Buna Luiză, cît și cele de prun ca Vînăta de Bistrița, Muscat de Bistrița, Vînăta de Italia etc. De aceea, toate aceste soiuri au fost recomandate pomicultorilor din raion și pepinieriștilor, pentru a fi înmulțite și plantate. Studiile făcute de cercetătorii stațiunii asupra sortimentelor din bazinele pomicole sînt folosite în prezent pentru o cît mai bună raionare a pomiculturii.

In vederea ameliorării și creării de soiuri noi, în stațiune s-au făcut încrucișări și s-a realizat un număr de peste 10.000 de hibrizi, din care se vor obține soiuri noi cu caractere superioare părinților și altor soiuri în ceea ce privește producția la hectar, calitatea fructelor, rezistența la boli, la ger, secetă etc. Printre aceștia sînt hibrizii de căpșuni realizați din soiurile Creasta cocoșului și Laxton, sau Creasta cocoșului și planta sălbatică numită Potentilla argenteea (cinci degete), care se înrudește cu căpșunile. De o valoare deosebită sînt și hibrizii de măr, obținuți între soiurile Pătul, Ionathan, Parmen Auriu, Gustav, Renet Bauman și altele, precum și hibrizi de pruni obținuți prin încrucișarea soiurilor Vînătă de Bistrița, Vînătă de Italia, Anaspet, Renclod verde etc. Dintre hibrizii creați în stațiune s-a înmulțit și dat în cultură la gospodăria agricolă colectivă din comuna Jeica și gospodăria agricolă de stat din Bistrița hibridul obținut între soiurile de căpșuni Creasta cocoșului și Laxton, care are caractere superioare părinților.

O atenție deosebită s-a acordat experiențelor făcute cu scopul de a se găsi cele mai indicate lucrări agrotehnice pentru producerea unui material săditor de calitate. Astfel, s-a stabilit că, pentru plantarea puieților, cea mai bună lungime de fasonare este 15—18 cm la tulpină și 20—22 cm la rădăcină. Această metodă a fost larg popularizată și răspîndită în rîndul pepinieriștilor din raion și se aplică acum în pepiniera gospodăriei agricole de stat din Bistrița, cît și în pepiniera raională din comuna Iad, înlăturîndu-se în acest fel în bună măsură greșelile ce se săvîrșeau dese ori la plantarea puieților printr-o fasonare prea lungă sau prea scurtă.

Tot prin experiențe s-a dovedit că dintre sistemele de altoire ce se aplică în pepiniere în vederea altoirii puieților la care altoaiele n-au prins, cel mai bun este sistemul de altoire laterală (în placaj), aplicat primăvara sau chiar toamna. De asemenea, prin însămînțarea directă în cîmpul I sau repicarea puieților în cîmpul I, cît și prin altoirea puieților de un an la masă și plantarea lor în cîmpul II, se scurtează perioada de formare cu un an, obținîndu-se astfel material săditor în timp de 3 ani în loc de 4. Spre a sprijini puternic dezvoltarea pomiculturii din raion, pomii obținuți în pepiniera stațiunii sînt dați apoi gospodăriilor agricole colective și țăranilor individuali, spre a fi plantați. Numai în anul 1955—1956, stațiunea a livrat 20.000 de pomi altoiți.

In vederea obținerii unei recolte de fructe sporite și de bună calitate, cercetătorii stațiunii dau pomicultorilor din raion îndrumări concrete asupra întregului complex de măsuri agrotehnice ce trebuie aplicat: lucrările solului, aplicarea îngrășămintelor organice și minerale, tăierile, măsurile de igienă culturală și tratamentele împotriva bolilor și dăunătorilor etc. Deseori, inginerii și tehnicienii stațiunii noastre se deplasează în gospodăriile agricole colective și întovărășirile din raion unde dau îndrumări pomicultorilor. In unele gospodării colective, cum sînt cele din comunele Jeica, Ghinda, Dorolea, Unirea, Slătinița, s-au înființat și loturi demonstrative în livezi, unde, sub îndrumarea directă a inginerilor și tehnicienilor din stațiunea noastră, se execută fiecare lucrare la un înalt nivel agrotehnic.

De asemenea, în cadrul stațiunii s-au organizat o serie de consfătuiri și schimburi de experiență, la care au participat numeroși colectiviști, întovărășiți, țărani muncitori cu gospodării individuale, cît și inginerii și tehnicienii agronomi din gospodăriile agricole de stat și de la punctele agricole. Bune rezultate au dat și cursurile de popularizare a cunoștințelor de pomicultură, organizate încă de acum 2 ani în comunele Josenii Bîrgăului și Rusu Bîrgăului, cursuri la care inginerii stațiunii îndrumă un număr însemnat de pomicultori din raion.

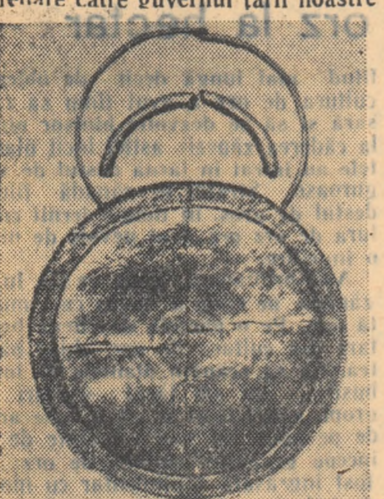
Rezultatele muncii depuse de către stațiune n-au întîrziat să se arate. Stațiunea noastră a dat un sprijin serios ca pînă în prezent, pe întreg raionul să fie plantați 900 ha de noi livezi și să fie completate golurile pe o suprafață de 150 ha.

Stațiunea își propune să studieze în continuare problemele legate de dezvoltarea și refacerea pomiculturii și să popularizeze pe scară și mai largă rezultatele obținute. O deosebită atenție se va da creării de soiuri noi de pomi și arbuști fructiferi pentru îmbogățirea sortimentului, defrișării plantațiilor bătrîne și înlocuirii cu plantații tinere, completării golurilor, aplicării tăierilor de rărire și întinerire, tratamentelor contra bolilor și dăunătorilor, cît și executării unei agrotehnici superioare. De asemenea, se vor livra în fiecare an pomicultorilor din raion numai din pepiniera stațiunii un număr de 20.000 de pomi altoiți de bună calitate.

Ing. ION MODORAN
director
Ing. ION IVAN
cercetător
Stațiunea experimentală pomicolă I.C.A.R.-Bistrița, regiunea Cluj.

Un gest prietenesc de neuitat

In după-amiaza zilei de 6 august, la Moscova, în sala Gheorghievski din Palatul Kremlin s-a desfășurat solemnitatea semnării actului de predare către guvernul țării noastre

Tava și cele două inele („Cloșca cu pui").

a valorilor istorice de artă aplicată, decorativă și plastică romînească predate spre păstrare Rusiei în anii primului război mondial. Astfel, în curînd, în stare intactă, uriașul tezaur istoric pe care guvernul sovietic a hotărît recent să-l transfere poporului romîn va sosi la București. Prețioasa comoară, compusă din 1350 de tablouri și gravuri ale marilor noștri pictori, peste 150 de icoane, minunate lucrări din aur și argint, laice și bisericești, țesături, odăjdii și broderii bisericești lucrate în cele mai vechi

Strachina cu statueta și marele colan („Cloșca cu pui").

timpuri ale istoriei țărilor romînești, precum și din peste 35.000 de monede de aur și argint, multe din ele datînd de la începuturile baterii monedelor, a fost păstrată cu cea mai mare grijă de oamenii sovietici. Printre numeroasele și valoroasele piese ale comorii ce se va întoarce curînd la București se numără și cele 12 piese din renumitul tezaur descoperit acum 120 de ani la Pietroasa (lîngă Buzău), cunoscut sub numele de „Cloșca cu pui".

Această comoară neștirbită, pe care nu multor oameni din generațiile mai vechi ale poporului nostru le-a fost dat s-o vadă, va putea fi în curînd admirată de toți oamenii din patria noastră, datorită mărinimosului și profund prietenescului gest al guvernului sovietic.

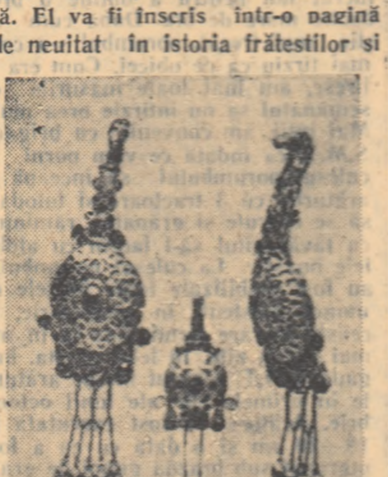
Pe lîngă îmbogățirea valorilor istorice pe care poporul nostru le deține în muzeele sale, tezaurul ce ne-a fost înapoiat de bunii noștri prieteni sovietici creează posibilități noi pentru oamenii de știință și cercetătorii romîni de a studia trecutul poporului nostru și al vie-

„Cloșca cu pui" (fibula mare) vedere din față și din profil.

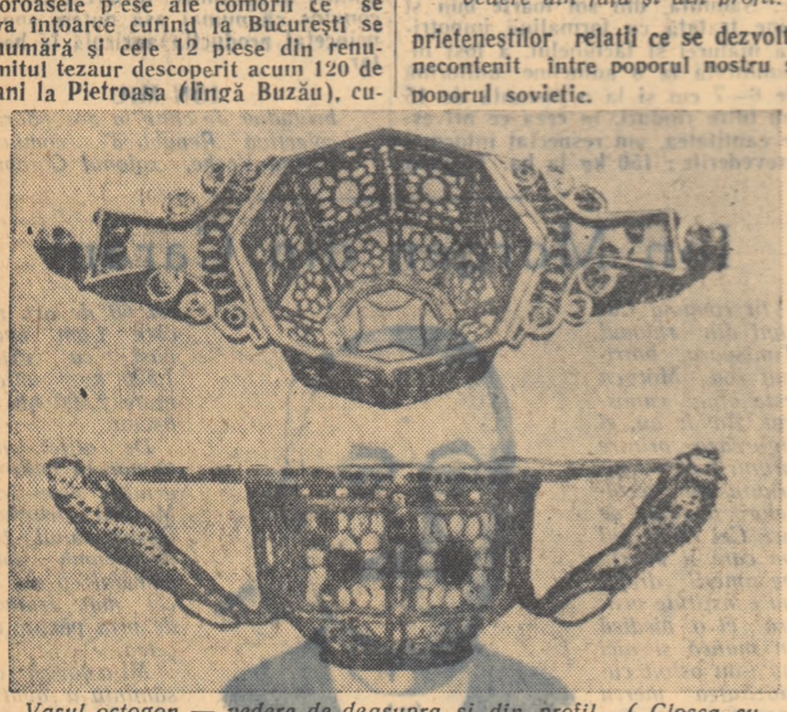
ții de pe meleagurile romînești din cele mai vechi timpuri.

Pentru mărețul și nobilul gest făcut de guvernul sovietic, poporul nostru îi mulțumește cu recunoștință. El va fi înscris într-o pagină de neuitat în istoria frățestilor și

„Cloșca cu pui" (fibula mică) — vedere din față și din profil.

prieteneștilor relații ce se dezvoltă necontenit între poporul nostru și poporul sovietic.

Vasul octogon — vedere de deasupra și din profil („Cloșca cu pui").

Pe teme externe

La întrebări cu tîlc răspunsuri precise

In ziarele de marți au fost publicate răspunsurile mareșalului G. K. Jukov la întrebările ce i-au fost adresate de Hanson Baldwin, redactorul pentru problemele militare al marelui cotidian american „New York Times". Și din aceste răspunsuri se desprinde poziția clară a statului sovietic în ce privește dezarmarea și hotărîrea sa de a respinge orice încercare de prezentare a problemei folosirii armei atomice ca o chestiune oarecum inevitabilă. Răspunzînd redactorului pentru problemele militare al ziarului american, mareșalul Uniunii Sovietice G. K. Jukov spulberă totodată tîlcul cu iz războinic de care sînt pătrunse întrebările ziaristului american.

Că domnul Baldwin pune întrebări care reflectă preocupările actuale ale cercurilor agresive imperialiste, întrebări ce contravin adevăratei gîndiri a majorității opiniei publice americane, nu poate să ne mire. Cine cunoaște cît de cît activitatea d-lui Baldwin știe cu cît zel a irosit el cerneala în slujba celor interesați în realizarea de profituri de pe urma războiului încă de pe vremea cînd fascismul german își făcea mendrele în Europa. Ce ne miră este însă lipsa de tact și de luciditate a redactorului pentru problemele militare al ziarului „New York Times". Era necesar oare să se mai pună asemenea întrebări tocmai conducătorului forțelor militare sovietice? Orice om care cunoaște cît de cît politica externă a Uniunii Sovietice și poziția acestui mare stat în problema dezarmării și a folosirii energiei atomice va răspunde că nu. Baldwin le-a pus însă pentru că el nu înțelege că nu poate să dea curs întrebărilor care de fapt frămîntă în prezent cercurile agresive americane. Și printre aceste întrebări sînt: ce fel de războaie vor trebui să se poarte în viitor — mici sau mari; în aceste războaie, care vor fi forțele armate dominante — forțele militare clasice, forțele aeriene sau forțele maritime militare; și în aceste războaie, mari sau mici, ce rol va juca arma atomică.

Este de prisos să arătăm că astfel de întrebări nu pot frămînta decît pe acele forțe despre care mareșalul Jukov arată că „în loc să se preocupe de munca creatoare spre binele popoarelor, se preocupă de problemele ducerii războaielor". Este de asemenea de prisos să arătăm că nu astfel de întrebări îi preocupă pe oamenii sovietici care se opun din răsputeri irosirii forțelor creatoare ale omului în alte scopuri decît cele care să asigure progresul și bunăstarea omenirii.

Dar dl. Baldwin face ceva mai mult. Făcîndu-se port-vocea anumitor cercuri americane care încearcă să discrediteze măsurile practice luate de U.R.S.S. pentru soluționarea problemei dezarmării, el încearcă să arate că aceste măsuri n-ar reprezenta mare lucru. Și aici, a greșit-o însă redactorul american. Mareșalul Jukov i-a reamintit că Uniunea Sovietică n-a pornit la reducerea forțelor sale armate de la idei legate de metodele ducerii războiului sau de la prezumții asupra caracterului viitorului război, ci de la „considerentele întăririi păcii în lumea întreagă și ale micșorării încordării relațiilor dintre state, precum și de la interesele dezvoltării economiei pașnice a Uniunii Sovietice și ale ridicării bunăstării popoarelor U.R.S.S.".

Suezul, chestiunea la ordinea zilei

Este fără îndoială că evenimentul internațional care continuă să rețină încordată atenția opiniei publice mondiale rămîne naționalizarea Suezului. Buletinele agențiilor de presă, coloanele ziarelor și emisiunile posturilor de radio din lume consacră spații mari știrilor și comentariilor privind Suezul. Din articolele presei apusene se desprinde clar că zarva stîrnită de cercurile interesate și lovite de naționalizarea Suezului e departe de a se potoli. Aceste cercuri continuă să exteriorizeze pripit enervarea pe care le-a produs-o actul legitim înfăptuit de statul suveran Egipt.

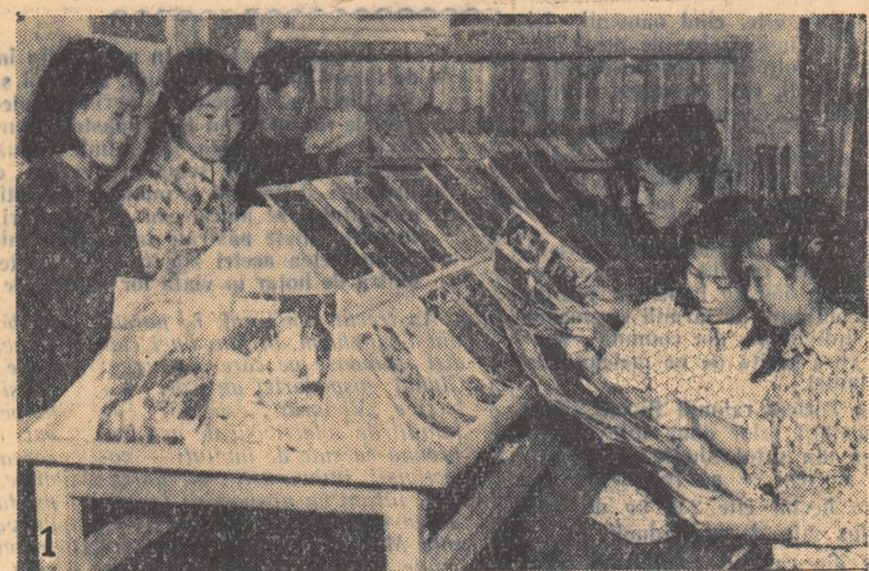
Desigur însă că omenirea așteaptă urmările hotărîrii conferinței de la Londra a miniștrilor de Externe ai S.U.A., Angliei și Franței, privitor la conferința de la 16 august. In legătură cu aceasta este demn de remarcat calmul Egiptului și poziția unor țări interesate în rezolvarea justă a acestei chestiuni, chestiune pe care puterile apusene se silesc să o transforme într-un litigiu. Astfel, premierul indian Nehru a declarat în parlament că India va participa la conferința de la Londra, dar nu se consideră legată de prevederile comunicatului occidental. Grecia, care de asemenea a fost invitată la conferința de la Londra, este de părere ca această conferință să se amîne și să se țină în alt oraș pentru a putea crea deliberărilor asupra Suezului „atmosfera senină indispensabilă". Consiliul de miniștri indonezian propune convocarea unei conferințe cu alt caracter, mai reprezentativă și cu mai puține idei preconcepute.

In tot acest timp, însă, presiunile asupra Egiptului din partea puterilor apusene n-au slăbit. S-au luat în continuare de către aceste puteri noi măsuri de dislocare a forțelor militare din Mediterană. Ca răspuns la aceste presiuni, Egiptul și-a continuat eforturile pentru a asigura circulația normală prin Suez și mai mult, a început să pună în practică planul pentru adîncirea și lărgirea albiei canalului. Realizarea acestui plan va permite o și mai bună și mai intensă circulație prin canal.

Calmul pe care-l manifestă Egiptul față de zarva stîrnită de cercurile apusene și de presiunile exercitate asupra sa de Anglia, Franța, S.U.A. este firesc. Egiptul a săvîrșit un act legal ce nu contravine intereselor nici unui stat și care nu creează nici o dificultate folosirii de către statele interesate a Canalului de Suez. Acest act este aprobat de întreaga lume iubitoare de pace.

Din viața de azi a țăranilor chinezi

Viața nouă, viața în care nevoilor și necazurilor le iau locul bunăstarea și bucuria, a pătruns pînă în cele mai îndepărtate sate ale Chinei Populare. Harnicul țăran chinez participă cu tot sufletul la măreața muncă de transformare a satului chinez și luptă cu toate puterile, sub conducerea comuniștilor, pentru înfăptuirea politicii regimului popular. Că este așa, ne-o dovedește în primul rînd uriașul număr de țărani care au pornit de bună voie, la îndemnul Partidului Comunist, pe calea cooperativizării agriculturii, singura cale ce duce spre fericirea vieții țăranului.

1

In fotografiile de față ni se înfățișează două aspecte care arată în chip grăitor urmările marilor schimbări ce s-au produs în viața țăranului muncitor chinez. Iată-i, de exemplu, pe tinerii țărani muncitori membri ai cooperativei de producție agricolă din satul Luhua, ținutul Ho, citind, în camera de lectură a clubului, ultimele noutăți din ziare și reviste (foto 1). Pînă nu de mult, acești tineri nici nu știau carte. Cît privește posibilitatea de a învăța și de a avea un club, cu o cameră specială pentru lectură, acestea erau lucruri la care poate nici nu îndrăzneau să viseze pînă nu de mult țăranii din Luhua.

2

Clubul cooperatorilor din satul Luhua organizează întreaga viață cultural-artistică a satului. In rîndurile tinerilor este cultivată dragostea pentru străvechea artă populară chineză. Mulți tineri din această cooperativă fac parte din grupul artistic ce interpretează vechile opere, operete și dansuri chineze. Iată-i pe o parte din membrii acestui grup, repetînd în timpul liber o operetă tradițională pe care o vor prezenta apoi în cadrul programelor artistice ale clubului (foto 2).

350.000 de tineri patrioți participă la strîngerea recoltei din Kazahstan

Pe întinderile de stepă ale Kazahstanului, secerișul bogatei recolte de cereale e în toi. Multe sovhozuri de pe pămînturile desțelenite au strîns de pe fiecare ha cîte 20 de chintale de cereale și chiar mai mult. La marea bătălie a strînsului recoltei participă aproximativ 2.000.000 de oameni. Dintre aceștia, 350.000 sînt tineri veniți din orașele Kazahstanului și din alte orașe ale republicilor sovietice pentru a ajuta la secerișul grînelor de pe pămînturile desțelenite. Au venit să ajute Kazahstanul la strîngerea recoltei și mii de tineri combineri și șoferi din regiunile sudice ale U.R.S.S.

In sovhozurile de pe pămînturile de țelină din regiunea Alma-Ata lucrează 1.000 de studenți ai Universității din Moscova. Studenții s-au adaptat repede la condițiile de muncă și lucrează cu mult elan. Tinerii moscoviți, deși muncesc pentru prima oară la cîmp, își depășesc de regulă normele. Conducerea sovhozului cerealier „Aksengher", de pildă, este foarte mulțumită de munca celor 52 de studenți de la facultatea de ziaristică ce au venit să le ajute la strîngerea recoltei. Pe stoguitoarele de paie ale combinelor, la transportul grînelor sau la curățirea cerealelor, viitorii ziariști fac excelent față sarcinilor.

Sovhozurile de pe pămînturile desțelenite s-au străduit să organizeze pentru tineri un trai cît mai bun și condiții corespunzătoare pentru odihnă. Tinerii locuiesc în vagoane de cîmp, luminate electric și curate. Ei au la dispoziție ziare, o bibliotecă și instrumente muzicale. Mai în fiecare seară, studenții, împreună cu alți tineri, organizează concerte pentru mecanizatori. Pe întinsele pămînturi desțelenite se împletesc sunetele dombrei (instrument popular), melodiile cazahe și cîntecele celor din Moscova, Leningrad, Ucraina, Bielorusia, R.S.S. Moldovenească, Azerbaidjan. Tineretul cîntă despre recoltele bogate dobîndite pe pămînturile de curînd redate agriculturii. Unul din cele mai noi cîntece este închinat miliardului de puduri de grîne ce va umple silozurile statului din Kazahstan. Zilele acestea, la cîntecele tinerilor veniți din toate părțile Uniunii Sovietice în Kazahstan se vor adăuga și cîntecele tinerilor romîni și cehoslovaci care au sosit pentru a participa la strîngerea recoltei din Kazahstan.

Sfaturi pentru gospodine

Să pregătim cît mai multe conserve pentru iarnă

Roșii cu ardei grași la sticle

Alegem cîteva kg de roșii și ardei grași dintre cei mai frumoși și proaspeți. Ii spălăm bine în cîteva ape. Tăiem atît roșiile, cît și ardeii felii, ca pentru salată, și amestecăm totul într-un vas încăpător, împreună cu un pumn-doi

de pătrunjel verde. Punem acest amestec în sticle (care trebuie să fie foarte curate). Zeama care a rămas în vas se toarnă în fiecare sticlă, iar deasupra se adaugă cîte o lingură de untdelemn. Astupăm bine sticlele cu dopuri de plută (pe care e bine să le fierbem întîi). Astfel astupate, sticlele se pun la fiert într-un cazan, pe fundul căruia se așterne cîteva cîrpe, lăsîndu-le să fiarbă cam o jumătate de oră. Luăm apoi cazanul de pe foc, îl acoperim cu o scoarță și îl lăsăm așa pînă a doua zi, pentru ca sticlele să se răcească cu încetul, după care le smolim.

Din roșiile și ardeii grași astfel conservați se pot prepara iarna ciorbe foarte gustoase sau mîncare cu carne. Se pot da la masă și nefierte, ca salată la o friptură (mai adăugînd însă puțin untdelemn și sare).

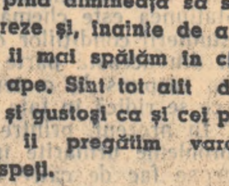
Ghiveci de legume

Luăm în cantități egale următoarele legume: fasole grasă sau verde, ardei grași, vinete, dovlecei, varză și roșii. Din acestea fasolea o punem la fiert, lăsînd-o să dea cîteva clocote. Restul de legume le tăiem felii (așa încît să le putem introduce pe gîtul sticlei), le amestecăm cu fasolea care a fost fiartă și cu verdeață tocată, le punem în sticle, pe care le umplem apoi cu zeamă de roșii strecurată sau cu apa în care a fiert fasolea. Turnăm deasupra o lingură-două de untdelemn, le astupăm cu dopuri de plută, le punem la fiert întocmai ca pe cele cu roșii și ardei grași, iar după ce s-au răcit, le smolim și le așezăm în cămară.

Ardei grași pentru umplut

Alegem ardei grași din trei cei mai frumoși și mai mari, le scoatem cotoarele, îi scuturăm de semințe și îi așezăm într-un vas (o oală sau un borcan mare de murături), fără să-i spălăm, în modul următor: un rînd de ardei, peste care aruncăm o mînă bună de sare, apoi alt rînd de ardei și altă sare etc. Acoperim cu un capac, punem deasupra o greutate pentru ca ardeii să se preseze bine, și lăsăm așa cîteva zile. Cînd ardeii s-au presat, îi scoatem din acest vas și îi punem în borcane mai mici (într-un borcan se pun atîția ardei cîți consumăm la o masă), peste care turnăm saramura lăsată. Borcanele se acoperă cu pergament sau cu celofan umezit și se leagă bine.

Iarna, cînd dorim să preparăm ardei umpluți cu carne sau cu orez, îi scoatem de cu seară din borcan și îi punem într-un

vas cu apă caldă, lăsîndu-i pînă dimineața să se desăreze și, înainte de a-i găti, îi mai spălăm în cîteva ape. Sînt tot atît de buni și gustoși ca și cei pe care îi pregătim vara, proaspeți.

SMARANDIȚA

Cîteva probleme privind exploatarea rațională a lucrărilor ameliorative din regiunea Iași

In ultimii ani în regiunea Iași, au fost executate o serie de lucrări cu caracter ameliorativ menite să redea circuitului agricol suprafețe cît mai însemnate de teren și să contribuie la sporirea producției agricole. Unele dintre ele, care afectează suprafețe mai mari de 50—100 hectare (irigații, iazuri, terasări, împăduriri etc.), s-au efectuat îndeosebi în lunca Prutului și bazinul Jijiei, în unele gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective sau pe teritoriile comunale. A doua categorie cuprinde lucrările de irigații și mai puțin de împăduriri sau amenajare a unor ravene, făcute pe suprafețe mici de numai cîteva hectare în anumite gospodării colective și individuale din regiune.

O problemă deosebit de importantă care se pune în legătură cu lucrările ameliorative, și îndeosebi cu cele din prima categorie, este îngrijirea și exploatarea lor rațională. Dacă aceste lucrări sînt prost întreținute, terenul se degradează și mai mult, recoltele scad, iar cheltuielile de investiții care sînt mari nu se pot amortiza în timpul prevăzut.

Unele din lucrările mai sus amintite sînt executate de Ministerul Agriculturii și Ministerul Silviculturii, care sînt și beneficiarele, și au un scop precis agroameliorativ. In acest caz problema întreținerii și exploatării lor este mai ușoară deoarece inginerilor și tehnicienilor agronomi și silvici li se pot trasa sarcini precise în această direcție. De multe ori însă lucrările respective sînt făcute de alte instituții (cum sînt de pildă Ministerul Căilor Ferate, Ministerul Transporturilor și altele) și nu urmăresc rezolvarea unor probleme agroameliorative, iar cei ce se ocupă cu întreținerea lucrărilor de cele mai multe ori nu țin seamă de acest aspect al problemei.

In regiunea Iași, se constată în unele locuri o slabă preocupare față de problema întreținerii și exploatării raționale a lucrărilor ameliorative executate. Din această cauză, o parte din puținele lucrări făcute dau un randament scăzut, provoacă degradarea terenurilor vecine sau chiar au și fost distruse.

Așa de exemplu, la Marhonda, pe terenul aparținînd gospodăriei agricole de stat Bucium, în anul 1952—1953, au fost amenajate pentru irigarea legumelor cca 150 hectare. In prezent în această gospodărie se irigă numai 40—45 hectare, adică ceva mai mult de un sfert din suprafața amenajată. Conducerea gospodăriei respective încearcă să justifice nefolosirea întregii suprafețe amenajate, prin lipsa brațelor de muncă necesare lucrărilor în grădina de legume. Se pune totuși întrebarea: dacă toată suprafața de 150 ha nu poate fi cultivată cu legume, de ce restul suprafeței de cca 100 hectare cultivată cu cartofi, porumb etc. nu este irigată știut fiind că aceste culturi cer mai puține udări și reacționează foarte bine la irigații? Chiar la această gospodărie s-a experimentat în anul 1954 cultura irigată a cartofilor, iar rezultatele au fost din cele mai bune, obținîndu-se cca. 23.000 kg la hectar.

De asemenea, în această gospodărie se observă o lipsă de preocupare față de consumul economic al apei, combaterea pierderilor prin infiltrație, a buruienilor pe canale etc. Gropile de împrumut în apropierea canalului principal nu au fost nivelate transformîndu-se în bălți, iar în lungul canalului principal nu s-a creat o perdea de protecție.

Printre alte lucrări hidroameliorative existente în regiunea noastră se numără și iazurile. Ele sînt executate în mare parte de Ministerul Industriei Alimentare și au ca scop aproape exclusiv exploatarea piscicolă. Aceste iazuri sînt în general bine întreținute în ceea ce privește exploatarea piscicolă, în schimb se remarcă unele lipsuri în ceea ce privește latura agroameliorativă. Astfel, în aval de iaz se întîlnesc deseori terenuri înmlăștinate așa cum este cazul la Cihădaia, Bolbucani etc., deoarece nu se iau măsurile necesare pentru asigurarea scurgerii apelor ce se infiltrează sau se scurg din iaz prin deversor. Această măsură ar putea fi greu executată numai de instituția beneficiară (în cazul nostru Ministerul Industriei Alimentare) deoarece sînt necesare de cele mai multe ori canale foarte lungi (chiar de zeci de kilometri) lucrări ce nu pot greva asupra unui iaz, dar care totuși trebuie executate și de celelalte instituții direct interesate ca de exemplu Ministerul Agriculturii. De asemenea, la aceste iazuri nu se iau întotdeauna măsuri privind crearea perdelelor forestiere în jurul iazului, exploatarea rațională a terenurilor vecine, (arături paralele cu curbele de nivel, pășunatul rațional, etc.), folosirea apei în scopuri multiple cum ar fi alimentarea cu apă, irigația etc.

Se întîlnesc uneori cazuri cînd iazurile au fost făcute de alte instituții (ca de exemplu Ministerul Căilor Ferate) fără a se ține seama de utilizarea lor cît mai complexă. Astfel, Direcția regională C.F.R. Iași a refăcut un iaz în suprafață de cca 50 hectare pe valea Bahluetului, la Tg. Frumos (se pare pentru alimentarea cu apă a gării Tg. Frumos), fără să ia nici o măsură pentru asigurarea scurgerii periodice a iazului, asigurarea apei din aval de iaz etc. Rezultă deci că folosirea acestui iaz este extrem de limitată și nu servește cu nimic dezvoltării agriculturii din zona respectivă. De altfel, și mărimea lui este necorespunzătoare în raport cu planul de amenajare integrală.

Toate aceste greșeli ar fi putut fi fără îndoială înlăturate dacă între Ministerul Căilor Ferate și Ministerul Agriculturii ar fi existat o strînsă colaborare.

La lucrările de drumuri, canale, etc. ce se execută pe terenurile de folosință agricolă nu se iau întotdeauna măsurile necesare pentru ca după executarea lucrărilor respective, cu caracter neagricol terenurile vecine să nu rămînă degradate. De exemplu, deseori gropile de împrumut nu se nivelează, devenind în scurtă vreme bălți permanente, nu se prevăd suficiente deschideri pentru a se asigura scurgerea excesului de apă etc.

Alte lucrări ameliorative care se execută în regiunea Iași sînt împăduririle. Ele se fac însă foarte dispersat în toată regiunea, din care cauză supravegherea întreținerii lor corespunzătoare lasă mult de dorit.

In ultimul timp s-au efectuat și lucrări de terasare pe terenurile gospodăriei agricole de stat Bucium (la Vișan și Sorogari) terenuri ce s-au plantat și se plantează cu viță de vie.

Iată pe scurt cîteva aspecte din modul cum sînt exploatate lucrările ameliorative din regiunea noastră. Din situația existentă se desprinde necesitatea luării unor măsuri imediate, în scopul unei mai bune îngrijiri și folosiri a acestor lucrări. Pe viitor trebuie ca lucrările de acest fel care se proiectează sau execută de instituții fără caracter agricol să fie studiate și avizate de Ministerul Agriculturii în lumina problemelor ameliorative specifice regiunii respective. De asemenea, la aceste lucrări să fie antrenate toate ministerele cointeresate, pentru a se putea executa întreg complexul de lucrări necesare pentru justa folosire și exploatare a lor.

Concentrarea tuturor lucrărilor ce formează complexul ameliorativ să se facă pe anumite zone, astfel încît să cuprindă suprafețe mai mari și să poată fi mai ușor și mai bine executate și întreținute.

Inginerilor și tehnicienilor de la punctele agricole trebuie să li se traseze sarcini precise în ceea ce privește supravegherea întreținerii și exploatării tuturor lucrărilor ameliorative din raza lor de activitate.

Este bine de asemenea să se facă un curs de o lună sau mai puțin, în timpul iernii, la care să participe toți aceia care prin preocupările lor au sarcini în acest sens. La aceste cursuri urmează să se dea noțiunile de bază necesare pentru exploatarea rațională a terenurilor ameliorate.

Vor trebui de asemenea elaborate instrucțiuni în acest scop iar sfaturile populare prin organele agricole să urmărească îndeaproape aplicarea lor.

Lector I. VAISMAN
Institutul Agronomic Iași

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".